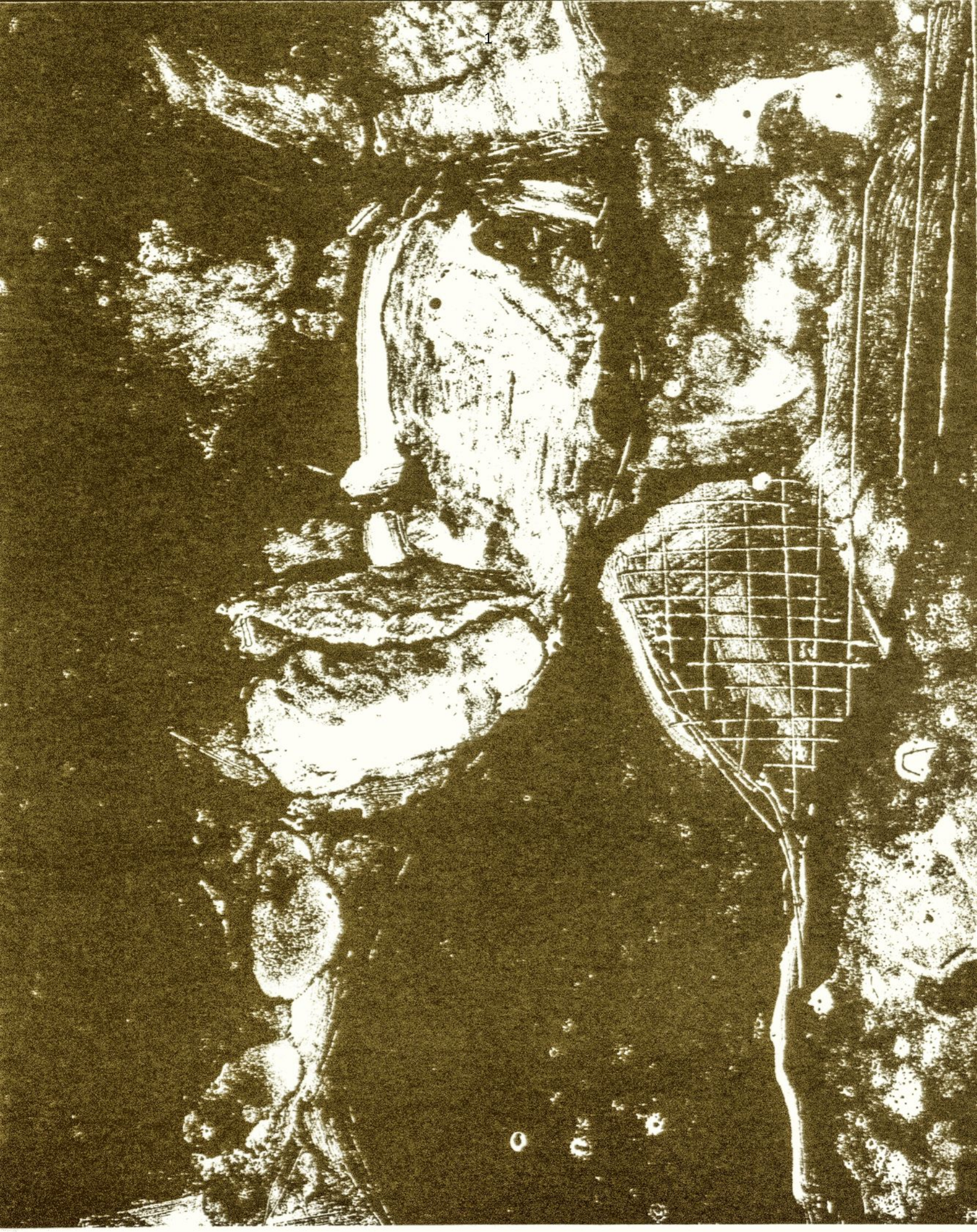

Mūsų Vytis nr. 6

TURINYS

MEILĖ SAVUOS NAMUOS	184
KURIUO KELIU?	188
POPIETĖ SU KĘSTUČIU ZAPKUM	192
AKADEMIKO KELIAI IR KRYŽKELĖS	195
ASS PERSPEKTYVOJE	198
MŪSŲ PASTOGĖJE	208
SUMUŠTINIS	211

MŪSŲ VYTIS

LEIDŽIA: Akademinis Skautų Sąjūdis.

REDAKTORIUS: Vytautas Germanas, 3418 West 66th Street, Chicago 29, Illinois.

REDAKCINIS KOLEKTYVAS: Rimvydas Cinka, Saulius Grėbliūnas, Dalė Koklytė, Jonas Tamulaitis.

REDAKCINIO KOLEKTYVO BENDRADARBIAI: S. Barzdaitė, A. Biknaitytė, K. Burbaitė, A. P. Dailydė, R. Gustaitė, R. Kezys, G. Penikas, G. Staniulytė, R. Vaitkus, J. Varnaitė.

MENINĖ PRIEŽIŪRA: Rimvydo Cinkos.

TECHNIKINIS REDAKTORIUS: Henrikas Juknaitis.

ADMINISTRATORIUS: Henrikas Bokas, 6402 S. Talman Ave., Chicago 29, Illinois. Ekspeditorius: Bronius Žukauskas.

SPAUSDINA: M. Morkūno spaustuvė, 6051 S. Ashland Ave., Chicago, Illinois.

PRENUMERATOS KAINA: Metams — JAV ir Kanadoje 4 dol., D. Britanijoje ir Australijoje 1 sv., kitur 2 JAV dol. Metinė garbės prenumerata $10. Atskiro numerio kaina $1. Prenumeratą ir aukas prašau siųsti administratoriui.

Straipsniai su autorių pavarde, slapyvarde ar inicialais nebūtinai išreiškia skautiškos vadovybės, leidėjo ar redakcijos nuomonę. Rankraščiai redakcijos nuožiūra yra taisomi kalbos, formos ir stiliaus atžvilgiu.

Nr. 6 NOVEMBER - DECEMBER

MŪSŲ VYTIS (OUR KNIGHT) is a bimonthly magazine published by the Lithuanian Student Scout Association. Subscription $4.00. single copy $1. Managing Editor: H. Bokas, 6402 S. Talman Ave., Chicago 29, Ill. Second - class postage paid at Chicago, Ill.

Nr. 6

Mūsų Vytis

LAPKRITIS - GRUODIS

1963 XV METAI

DVIMĖNESINIS SKAUTIŠKOS MINTIES ŽURNALAS

METAMS PRABĖGUS

Su metų paskutiniuoju numeriu atrodo tinka pažvelgti praeitin, aptarti nueitą kelią ir paieškoti vilčių ateičiai. Vilties jausmai šiandien yra patys aktualiausi, nes 1963 metų bėgyje ASS gyvenime neįvyko nieko naujo. Tai buvo grynai egzistavimo laikotarpis, be jokių koordinuotos veiklos reiškinių. Tuo pat metu, plačioji lietuvių skautija surengė Jubiliejinius Metus ir sušaukė Jubiliejinę Stovyklą, kurioje akademikai vos pajėgė dalyvauti kūnu, be dvasios.

Vienintelė ASS veiklos naujienybė, tai centro valdybų sudarymas jau už Čikagos ribų. Pirmą sykį nuo ASS veiklos atkūrimo šiame žemyne centro valdybos ne Čikagoje — Urbanoje. Filisterių valdyba susibūrė Clevelande, o Vadija ir ASD bei Korp! Vytis valdžios išrinktos Bostone ir New Yorke. Laukiame "naujos šluotos gero šlavimo."

Didžioji šio "Mūsų Vyčio" dalis yra veiklos apžvalgos pobūdžio. Sekdami 1962 m. 6-tojo numerio pavyzdžiu tęsiame "ASS Perspektyvoje" pasisakymus, o fil. J. Dainausko ir kiti straipsniai liečia akademinės skautijos problemas. Į šių tarpą tinka ir "Sumuštinis."

Ydant numeris neliktų visai vienodas, skaitytojai ras kun. Stasio Ylos straipsnį, liečiantį šeimos meilę. Tai straipsnis vertas dėmesio visų šeimas sukūrusių ar tam besiruošiančių. Skautininkas kun. Yla yra daug rašęs šeimos gyvenimo tema ir Vokietijoje išleidęs knygą.

Su šiuo numeriu administratoriaus darbą apleidžia Henrikas Bokas. Už dvejus metus sąžiningai eitas administratoriaus — reikalų vedėjo pareigas jam tariame nuoširdžiausią ačiū. "Mūsų Vyčio" leidime administratoriaus pareigos yra tolygios redaktoriui, nes jam tenka visa finansinė atskaitomybė. Šį darbą brolis Henrikas pavyzdingai atliko. Ad Meliorem!

v.g.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

MEILĖ SAVUOS NAMUOS

STASYS YLA

"Aš nenoriu niekur kitur gyventi, kaip po tavo stogu ir tavo namuose" —kalba Barbro savo sužadėtiniui Ingmarui Selmos Lagerloef romane "Jeruzalem." Po santuokos meilė nebežino kitų namų ir kitos pastogės, kaip tą, kurioj du pasidaro vienas.

Atėjusi į savo namus, meilė keičia intensyvumą. "Meilė praeina kaip audra ir gyvenimas nusiramina kaip dangus" — rašo Guy de Maupassant. Ilgesys nebesišaukia kaip alkanas šunelis. Nerimas nebesibeldžia kaip nakties keleivis. Kančia nebevaitoja kaip ligonis. Laikas sustoja ir pasidaro lyg paveldėta laimė.

"Man buvo keista," — kalba Dickenso Dovydas Copperfieldas, — "kai atsidūriau nuosavame mažame namelyje su Dora. Atrodė nepaprasta, kad visą laiką ją čia pat turiu. Norėdamas su ja pasimatyti, neturiu eiti iš namų, neturiu reikalo savęs kankinti dėl jos. Nereikia jai rašyti, nei prasimanyti progos būti vienam su ja. Kartais vakare, pakėlęs akis nuo savo rašomojo stalo ir pamatęs ją sėdint priešais, atsilošdavau kėdėje ir galvodavau. Kaip keista, kad taip paprastai sau sėdime kartu vieni du ir, kad tai mūsų vienų reikalas. Visa mūsų susižadėjimo romantika atrodė praeity ir nūnai lyg padėta tūnoti lentynoj."

Aišku, lieka rūpintis vienas kitam įtikti, vienas kito norus atspėti, švelniai juos patenkinti. Bet ar tai rūpestis? Greičiau budrumas ir akilumas — toks lengvas ir toks malonus. Nereikia nei žodžių, kad atspėtum, ko kitas nori. "Jie tarp savęs akimis kalbėjo ir ta kalba daug ką jiems pasakė, nes jie pasijuto suradę vienas kitą" (iš Baltaragio malūno). Atrodo, nėra problemos vienas kitą suprasti, nes meilė turi kažką daugiau už žodį.

"Viską, ką aš suprantu, suprantu dėl to, kad myliu. Viskas yra, viskas egzistuoja tik dėl to, kad aš myliu, nes meilė viską sieja." Taip galvojo Andrius Bolkonskis, ir tos mintys pasirodė raminančios. Bet tai buvo tik mintys, kurioms kažko trūko. Jose buvo kažkas vienpusiška — tik protavimas be akivaizdumo, — pastebi Levas Tolstojus "Kare ir taikoj." Akivaizdumas kaip tik atsiranda tada, kai mylimieji pradeda gyventi kartu. Tas pats Tolstojus vaizduoja naujai susituokusiųjų Natašos ir Pierro susipratimą.

"Jiedu kalbėjosi nepaprastai aiškiai, greit suprasdami ir pasakydami kits kito mintis — be sprendimų, protavimų ir išvadų — kažkokiu visai ypatingu būdu. Tas pasikalbėjimas buvo priešingas visom logikos taisyklėm. Priešingas jau dėl to, kad vienu sykiu buvo kalbama apie įvairius dalykus. Tas daugelio dalykų aptarimas vienu sykiu ne tik netemdė min-

5

A†A poetas Faustas Kirša lankėsi "Maironio" stovykloje, Cape Cod, Mass., 1962 metais.

G. Peniko nuotr.

čių, bet atvirkščiai — buvo geriausias ženklas, kad jiedu vienas kitą labai gerai supranta."

Nataša priprato taip kalbėti su vyru, ir ji laikė aiškiausiu ženklu, jog tarp jos ir vyro yra kas nors negera, jei Pieras pradėdavo kalbėti logiškai. Kai jis imdavo įrodinėti arba kalbėti ramiai ir protingai, ir kai ji, užsikrėtusi jo pavyzdžiu, darydavo tą patį, — jau žinodavo, kad būtinai turės susibarti.

"Jūs žinote, kaip kartais atsitinka," — rašo Moris L. West romane "The Devils Advocate." — Vyras ko nors siekia, ir moteris ima erzintis. Ji nesupranta vyro, nes jis kalba jai protu, kuriame neatsispindi meilė. "Aš noriu tave palikti, Nina. Noriu pasišalinti kuriam laikui." Jis nesako priežasties, kuri būtų vis tiek nesuprasta. O priežastis buvo ši. Jis, — Nerone, karo sąmišyje ir neteisėtoj meilėj buvo praradęs Dievą. Nūnai juto nenumaldomą reikalą jį susirasti — pats vienas, nuo visko atsiskyręs, viską palikęs. Argi moteris galėjo šį dalyką suprasti? Tada jis prabilo į ją kitu būdu. "Klausyk, Nina, šiame mano žygyje yra meilė. Yra daugiau meilės, negu tu žinai." Ir Nina atsakė: "Tu kalbi su meile, ir mano širdis supranta, kad tai, ko tu nori, turi būti gera. Kai aš jaučiu tavo balse meilę, man nėra sunku priimti."

Šiame meilės tarpsnyje abiejų akys atviros ir jautrios pastebėti, o valia pasiruošus sekti pastebėtus dalykus ir juos skubiai vykdyti. Tačiau reikia dar kažko, kas suderintų abiejų dvasinį pasaulį.

Moters būdas suvokti vyrą yra receptyvus ir intuityvus, tuo tarpu vyro —reflektyvus. Moteris siekia įžvelgti vyro gelmę savo pojūčiais ir nuojau-

ta. Ji stebi ir klauso. Moterys dažnai klausosi, kai vyrai kalba, bet tai yra kas kita. Mylinti moteris klauso savo mylimojo ne tiek ausimis, kiek visa savo būtybe. "Nataša, pati nežinodama, visa buvo lyg vienas dėmesys. Nepraleido Pierro nei žodžio, nei balso virpėjimo, nei žvilgsnio, nei veido truktelėjimo, nei gesto. Ji gaudyte gaudė dar nepasakytą žodį, tiesiog dėjo jį į savo atvirą širdį, norėdama atspėti visą dvasinę vyro pasaulio pusę."

Moteris įsižiūri, įsiklauso ir įsijaučia į jai svetimą vyro pasaulį. Tai yra naujas "įsižiūrėjimas," nepalyginamas su tuo, kuris būna meilės pradžioje. Tada mergaitė įsižiūri į vyro paviršių — gražias akis, dantis, pečius — ir susižavi. Gal ji ir tada pajaučia daugiau, bet neįsiskverbia giliau. Nūnai ji atranda kažką visai nauja. Viena jaunamartė rašė savo draugei: "Kai kurie vyrai būna rodos atviri ir permatomi, o iš tikro jie yra sfinksai, apsupti savo paslapties. Kas yra vyras, gali suprasti tik mylėdama, būdama kartu kasdien, jausdama ir stebėdama. Bet ir tada jis atsiskleidžia ne greit. Juo daugiau jį pradedu pažinti, juo labiau žaviuosi."

Kai žmona artėja į vyro jausenos ir veiksenos mastą, tai vyras savu keliu ima vertinti savo poelgius ir sprendimus žmonos mastu. Grįžkime prie Tolstojaus Pierro. Po santuokos viskas jo akyse įgijo tartum naujos prasmės. Buvęs vidinis sąmišis nūnai beveik išnyko, bet drauge jis pajuto, kad išnyko ir jo buvusi laisvė. Dabar jis jautė, kad kiekvienam jo žodžiui bei veiksmui yra teisėjas ir teismas, kurio sprendimas jam brangesnis už viso pasaulio žmonių sprendimus. Jis vis galvojo, kaip į jo žodžius pažiūrės Nataša. Jis nekalbėjo tyčia to, kas jai galėtų patikti. Bet ką jis besakytų vis teisė jos akimis.

Paprastai vyras būna pats sau teisėjas. Jo protas jį nuolat lydi savo logikos reikalavimais. Jis būna kritiškas sau ir kitiem, ypač kritiškas moters žodžiui. Nūnai įvyksta reikšmingas pakaitas. Nesunku šį pakaitą patikrinti realiais, "ne literatūriniais, pavyzdžiais." Kai man žmona pasako, kad šis kūrinys nepavykęs, aš tuoj metu į krepšį ir nesigailiu." Tai vieno mūsų poeto žodžiai. "Mano žmona nepraleistų jokios dviprasmybės, dėl to mano kūryboje nerasite sekso." Taip prasitaria kitas rašytojas. Panašiai būna su dailininkais. Menų pasaulis gal labiau ir taikliau apčiuopiamas intuicijos, kuri pas moterį yra stipresnė nei pas vyrą kūrėją. Vyras šventai pasitiki žmona ypač tada, kai ši giliai įsijaučia į jo pasaulį ir jo kūrybą. Bet moteris stipriau pajaučia ir gyvenimiškos pusiausvyros ribas, dėl to jos "teismas" vyrui būna taip pat reikšmingas.

Kartą vienas talentingas vyras smagiai jautėsi tarp draugų. Staiga jo rankose per neapdairumą susprogo stiklas. Įvykis atrodė nereikšmingas. Visi tai priėmė su paprasta smagia šypsena. Bet jis sumišo ir nutilo visam vakarui. Nieko nepadėjo draugų pastangos grąžinti jo nuotaiką. Tik kitą rytą jis užėjo pas vieną draugų vėl smagus, kaip ir anksčiau. "Kaip jaučiatės po vakar dienos?" — klausė draugas. "Papasakojau, grįžęs, žmonai ir ji tik nusijuokė — nieko daugiau." Matyt, jam atrodė, kad žmona jį nuteis, nes pažiūrės į įvykį savo akimis. O ji pažiūrėjo vyro akimis.

Posantuokinėj meilėj vyksta įdomi psichologinė sąveikla. Žmona savo pasaulį pripildo dėmesiu vyrui, o vyras atidumu žmonai. Moteris artėja į vyro pasaulį, o vyras į moters. Jinai darosi tvirtesnė, mažiau trapi, mažiau

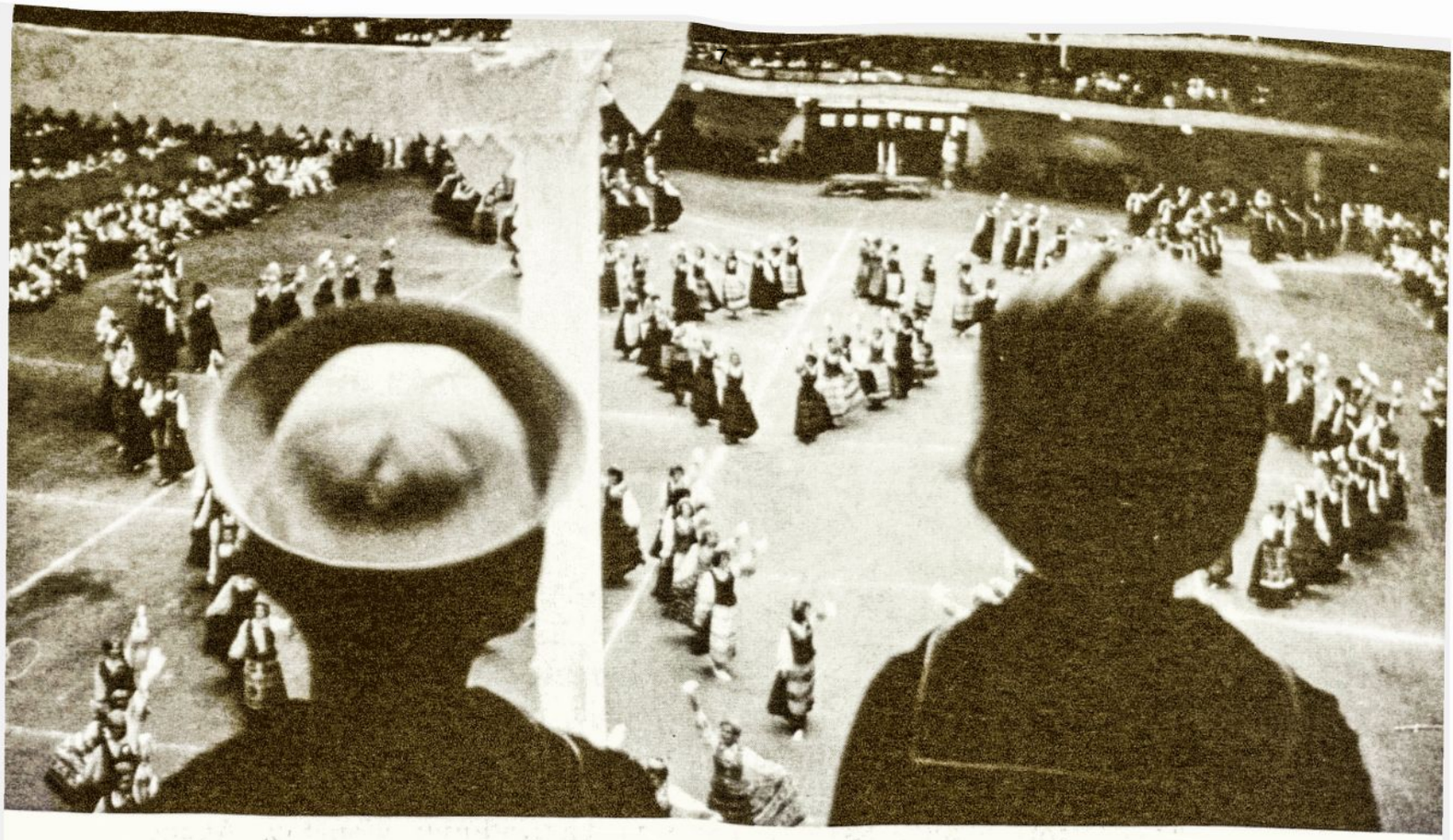

Vienas žymiausiųjų lietuvių įvykių 1963 m. — II-ji Šokių Šventė.

G. Peniko nuotr.

išsiblaškiusi, vyras — jautresnis, švelnesnis. "Keista, kiek daug kažko vedybos sutaupo," rašo viena. "Galiu atsidėt tam, ką visad norėjau daryt su pilnu dėmesiu, sakysim, skaityt. Dabar dingo mano išsiblaškymas. Skaitau giliau, gyvenu aiškiau. Geresnė mano draugystė draugėm, stipresnė mano meilė tėvam. Didžiausias mano dėkingumas vyrui, kuris išlaisvino mane, kad grąžintų mane man pačiai... Mudviejų draugavimas prieš vedybas nebuvo ilgas, tai dabar pradedu jį labiau pažinti... Žmogus ypatingo dvasinio tiesumo, stiprumo — ir švelnumo. Jis iš manęs padarys tvirtą moterį —tokią, kokia visad norėjau būti — ir savyje neradau užtenkamai jėgų."

Aišku, šioj meilės fazėj yra daug gražaus tikėjimo ir labai daug vilčių. Tas viltis tolimesnis gyvenimas mažina — grąžina tikrovėn. Meilėje viskas yra laipsniuota, kaip ir žmogaus dvasiniame brendime. Kai kurie meilės laipsniai yra trumpi — greit praeiną, bet nepaprastai reikšmingi tolimesnei jos sklaidai. Tie trumpi ir trapūs momentai — praleisti, neišgyventi, nepanaudoti — palieka spragų, dėl kurių ir kenčia tolimesnis šeimyninis susigyvenimas. Pirmasis tokių momentų kaip tik ir yra šis, kurį apibudinome. Kiti turėtų būt svarstomi atskirai.

KURIUO KELIU?

FIL. J. DAINAUSKAS

Spalio 16 d. prasidėjo keturiasdešimtieji Akademinio Skautų Sąjūdžio gyvavimo metai. Tada, 1924 m. rugsėjo mėn. Lietuvos Universiteto Rektoriui prašymą leisti steigti Universitete Studentų Skautų Draugovę pasirašiusius, 16 jaunuolių jungė skautystės idėja, noras skautauti atėjus ir į Universiteto sienas, noras ir toliau dalintis savo skautišku patyrimu su jaunesniais skautais, noras prisidėti prie Lietuvos Skautijos stiprinimo.

Akademinis Skautų Sąjūdis, per savo pagrindinius vienetus: Akademikių Skaučių Draugovę ir Korp. "Vytis," atsikūrusius emigracijoje, savo statutuose užakcentavo, kad jis yra organiška tąsa tos, 1924.X.16 d. įsisteigusios Studentų Skautų Draugovės, taip ideologijos, taip ir tradicijų atžvilgiu. Savo ruožtu, ASS yra sudėtinė Lietuvių Skautų Sąjungos dalis. Pagal naująjį LSS Statutą, Sąjungos Tarybos 1962.VI.26 d. priimtą, ASS gavo net atskiros šakos teisę. Iki tol LSS-goje buvo tik dvi šakos, kurios rišosi su berniuko ir mergaitės auklėjimo skirtingumais. Atskiros šakos teises ASS gavo tuo titulu, kad skautai akademikai, esą, yra kuo tai skirtingi nuo Seserijos bei Brolijos narių. Naujos teisės, neatskiriamai rišasi su naujomis pareigomis arba, bent, su praplėtimu senesnių ASS pareigų visos LSS atžvilgiu.

Visų pirma prisimintina, kad joks skautiškas junginys, nei Brolija, nei Seserija ar net pagaliau ir pati LSS, nėra sau tikslas, o vien tik priemonė padėti mūsų jaunimui skautauti, padėti tą jaunimą auklėti ir mokyti saviauklos. Čia ir ASS kelias gali būti tik bendras LSS kelias, praktikoje vykdomas per Seseriją ir Broliją. Užtat, ir išsiskyrus į atskirą LSS šaką, paskiri jos nariai tiesioginiia ir toliau skautauja arba Seserijos arba Brolijos vienetuose, nes tik toks yra skautavimo kelias.

Praėjo vieneri metai ASS veiklos pagal naują statutą. Kaip organizacija ASS, ypač Čikagoje, ne priartėjo, o nutolo nuo LSS skautiškos veiklos, nuo tikro skautavimo. Labiausiai tai galima pasakyti apie ASS filisterius, kurių paskutinis suvažiavimas neparodė, neįrodė, kad ASS bendrai, o ypač Filisterių Sąjunga, skautiško darbo rėmuose, turi kokius specifinius darbus, uždavinius, netelpančius Seserijos ar Brolijos veiklos rėmuose. Čia jokios skambios rezoliucijos faktiškos padėties nepakeis.

Kartą skautas — visam gyvenimui skautas, sakė Baden-Powell'is. Daugiausiai tai turi vidinės reikšmės: **skautybės principų taikymas kasdieniniame gyvenime.** Skautų organizacijai, bet kokiam jos vienetui priklausoma laisvu noru, niekam neverčiant, tačiau priklausoma ne vien tik tam

Žiemos rytas ASS stovyklavietėje.
J. Tamulaičio nuotr.

skauto vardui turėti, nes kiekvienas skautas, duodamas skauto įžodį, pasižada laikytis Skautų Įstatuose ir Įžodyje išdėstytų idealų, taikindamas juos kasdieniniame gyvenime. Niekas varu nelaiko nė vieno akademiko ASS eilėse. Vienok, jei esi tose eilėse, tai laikykis to sąjūdžio ideologijos bei dėsnių. Lietuvių Skautų Sąjungai svarbu, kad per lietuvių skautų eiles pereitų kuo daugiau lietuviško jaunimo, kuris išmoktų savo kasdieniniame gyvenime taikyti skautybės principus, įneštų, suaugęs, į visą mūsų visuomeninį gyvenimą skautišką dvasią. Tačiau LSS dar labiau rūpi, kad visi josios nariai būtų veiklūs skautai, kad josios vyresnieji nariai nebūtų vien popieriniais nariais ar pasidarytų "generolais be armijos."

Studentiškų junginių akademikai skautai, studijuodami, su skautybe ryšį gali palaikyti vien per Seserijos ar Brolijos junginius. Filisteriai, baigę aukštuosius mokslus ir pradėję dirbti savo ir savo šeimos išlaikymui, praktikoje, net ir su tais junginiais ryšių veik neturi. Užtat, esminiai, filisteriai sudaro elementą labiausiai tinkantį lietuvių skautams ideologinei ir medžiaginei paramai organizuoti; iš jų turėtų darytis branduoliai organizacijų lietuviams skautams remti, ar tai visos LSS mastu, ar kurio krašto, lietuvių skautų gyvenimo, ar paskirų vietovių mūsų skautiškiems vienetams remti. Kitaip tariant, filisteriai, LSS rėmuose, pateisina savo atskiros organizacijos egzistavimą tik tiek, kiek jie idėjiniai ir medžiaginiai padeda visai LSS egzistuoti, veikti, o pirmon eilėn Seserijai bei Brolijai stiprėti. Tik po to seka jų ryšiai su savo Alma Mater akademiškais lietuvių skautų vienetais.

O kaip gi atrodo ASS gyvenimo tikrovė? Atrodo, kad ASS, o ypač FSS neranda sau LSS veikloje vietos ir net iš viso pavirto "amorfine mase." Per 39 metus ASS, per savo eiles, perleido kokį tūkstantį akademikų, iš kurių koks šimtas yra Chicagoje, tačiau ir tame mieste neįmanu rasti 5 narių tikrai veikliai filisterių vietos vadovybei sudaryti, nes paskiri filisteriai tos pareigos kratosi, o tai juk aukštuosius mokslus baigę, suaugę žmonės,

ne vien tik iš skautavimo žinantieji apie pareigingumą. Į sueigas, suvažiavimus irgi lankosi tik mažas skaičius, dažniausiai tie patys "veidai," gi likusieji visai nesidomi ASS veikla.

Nemanau, kad ASS būtų reikalingi dideli skaičiai "popierinių narių," nes tai prieštarauja skautybės esmei. Skautas yra pareigingas, tad kiekvienas ASS narys visų pirma geriausiai mokosi, studijuoja, dirba savo tiesioginį, kasdieninį darbą. Užtat, skautų akademikų tarpe negali būti nepažangių moksle, nesugebančių baigti mokslo. Skaudžiausiai, vienok, yra tai, kad tenka kalbėti apie lietuvių skautų akademikų tarpe pasitaikantį girtavimą, o tai jau yra laužymas vieno pagrindinių skautų įstatų. Visiškai nesuprantamas tų akademikų noras dar vadintis skautais, "priklausyti" prie ASS. Akademikai, pagal 1924 m. Studentų Skautų Draugovės idėjas, turėjo būti LSS elitu, taip skautiškos ideologijos gilinimo bei gvildenimo atžvilgiu, taip ir vaidmeniu "aruodo" pavyzdingiems lietuvių skautų vadams gauti. Koks gali būti pavyzdingas skautų vadovas iš tokio akademiko, kuris pats yra nepareigingas, kuris girtauja arba nebepajėgia baigti mokslo ir kuriam skautavimas, taikymas skautiškų principų kasdieniniame gyvenime visiškai nerūpi. Ar ne geriau būtų, kad ASS, taip dar studijuojančio skautiško jaunimo vienetuose, taip ir Filisterių Sąjungoje, apimtų tik tuos skautus akademikus, kuriems žodis skautas nėra virtęs tuščia sąvoka, kurie savo kasdieniniame gyvenime laikosi skautybės principų, kurie aktingai dalyvauja skautiškame gyvenime, gi visi kiti, kurie nors formaliai dar ir priklausytų kokiam nors ASS vienetui, bet jei jiems skautybė liko tuščia sąvoka — tepalieka už ASS, o tuo pačiu ir už LSS ribų. Teigiamu atveju, tie, pas kuriuos dar rusena skautiškumo liepsnos likučiai, galėtų įsijungti į vietos lietuviams skautams remti draugijas ar skautų tėvų komitetus. Gi Akademinį Skautų Sąjūdį sudarytų tik tie, kurie aktingai dalyvauja visos LSS, Seserijos ar Brolijos veikloje.

Prieš 25 metus steigiant filisterių organizaciją Lietuvoje buvo manyta, kad filisteriai padės studijuojantiems studentams skautams, moraliai ir materialiai, tapdami vyresniais studentų skautų broliais ir drauge patys aktingai ir toliau dalyvaus Lietuvių Skautų Sąjungos veikloje, bet, svarbiausiai, kad filisteriai su studijuojančiais skautais tada siekė sudaryti vieną darnią šeimą. Atrodo, kad tokio ryšio tremtyje atgimusioje Filisterių Sąjungoje nėra ir pati toji sąjunga, skautiškoje plotmėje, neturi jokio realaus egzistavimo tikslo. Lygiai nematyti, kad toji filisterių organizacija (čia nekalbama apie vieną kitą filisterį, individualiai pasireiškiantį), santykiaudama visuomeninėje veikloje su kitomis lietuviškomis organizacijomis, bandytų į tą veiklą įnešti skautiškos dvasios. Užakcentavus, kad čia, tremtyje, atgaivinamos Studentų Skautų Draugovės ideologija bei tradicijos, atrodytų, kad tas mažutis, tamsiai mėlynos spalvos rombas su aukso lėlijėle, galįs būti ne vien išorinis ryšis visų ASS narių tarpe. Praktikoje, jis net ir tą išorinį ryšį ne visada parodo! Ar taip turi "viskas" likti? Ne! Reikia viską padaryti, kad tas, dar Studentų Skautų Draugovės priimtas, ASS ženklelis, Korp. "Vytis" ženklas, vėl taptų ir vidujinio, tarpusavio visų ASS narių ryšio ženklu.

Kuriuo keliu reikėtų eiti, kad iš to pelkyno kuo sėkmingiau išbristi? Gyvenimas, manau, jau pakankamai parodė, kad, visų pirma, ASS veiklai labiausiai yra nereikalingi "popieriniai nariai." Tad, nedalyvaujančius jokioje ASS ir LSS veikloje "popierinius narius" reikia išbraukti iš ASS sąrašų. ASS turi apimti tik tuos, kurie patys skautauja, ar bent padeda aktingai mūsų jaunimui skautauti. Apjungus ASS eilėse tik aktingai dalyvaujančius LSS, Sesirijos ar Brolijos skautiškoje veikloje, bus lengva išspręsti ir aktualų ASS ryšį su LSS, su LSS Statutu. Didžia dalimi, esamoji padėtis ASS susidarė dėl mūsų egoizmo. Ne be pagrindo, kada tai, Baden-Powell'is sakė: "jei manęs paklaustų kuri yda labiausiai įsigalėjusi pasaulyje, pasakyčiau — egoizmas. Skautiškas paprotys kasdien padaryti po gerą darbelį siekia išrauti egoizmą iš skautų širdžių." Tegul tas ASS visumoje, o ypač Filisterių Sąjungos persitvarkymas būna mūsų Geru Darbeliu, kuris padės visai ASS vėl tapti elitu, kuris mus sucementuos į vieną šeimą, kurioje kiekvienas narys ieško tik to kas mus jungia, o ne to kas mus skiria. Būdėkime "Ad Meliorem!"

"Brangindamas savo garbę aš pasižadu..."
G. Peniko nuotr.

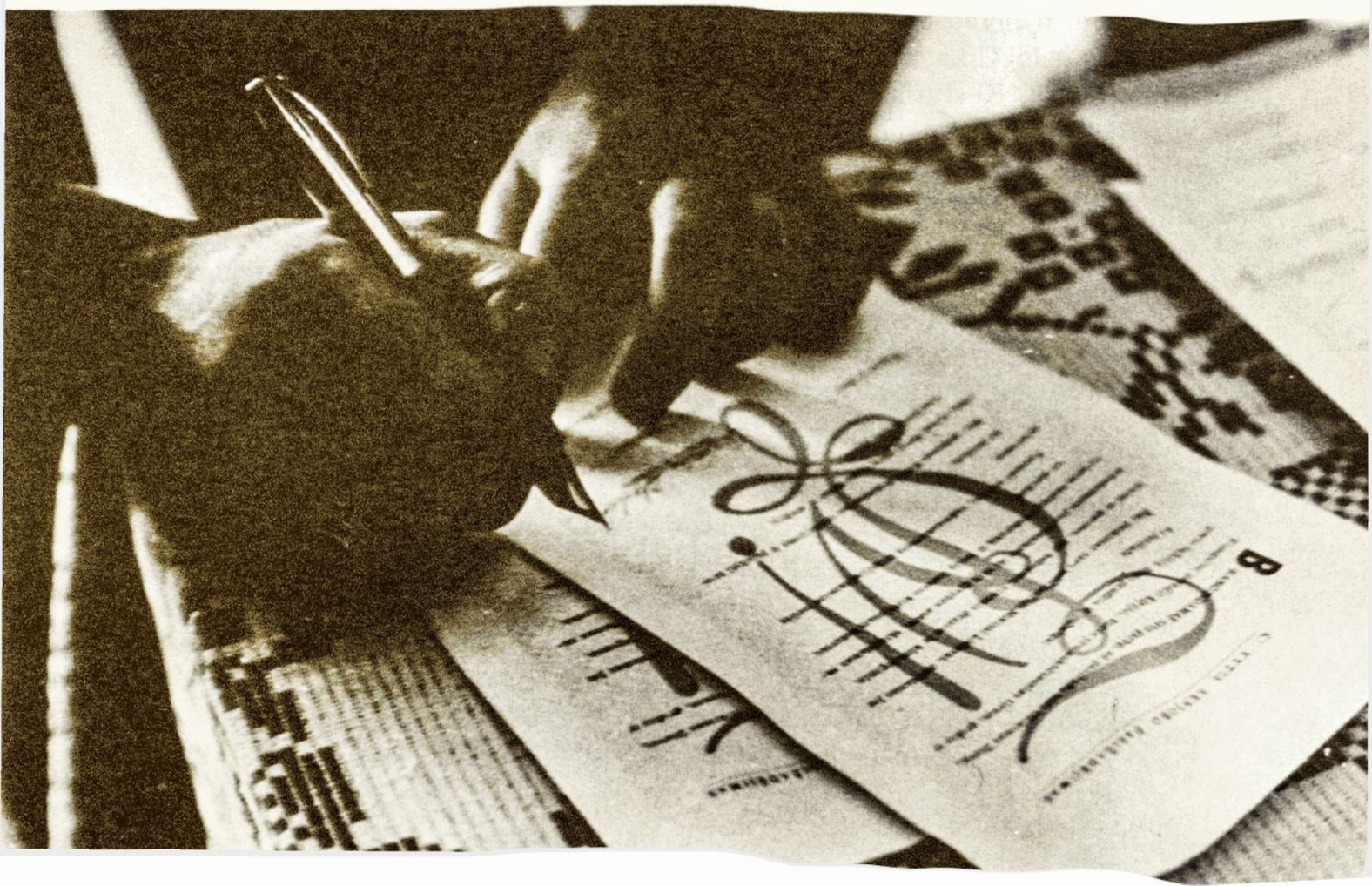

POPIETĖ SU KĘSTUČIU ZAPKUM

Šių metų sausio mėn. 5 d. Čikagos FSS skyrius surengė sekmadienio popietės kavutę, kurios metu apie pusšimtis filisterių atydžiai klausė dailininko fil. Kęstučio Zapkaus pasakojimų apie keliones Europoje, gyvenimą Paryžiuje ir apie meną bendrai. Kęstutis, vos prieš mėnesį laimėjęs vieną augščiausių meno premijų Amerikoje — Čikagos meno festivalio pirmąją vietą, švenčių metu buvo sugrįžęs namo ir mielai sutiko pasidalinti įspūdžiais filisterių sueigoje.

Kęstutį Zapkų nevienas pažįstame, dažnai jį matėme sueigose, iškylose, su dėmesiu sekėme jo progresą meno pasaulio kelyje ir drauge džiaugėmės jo atsiektais laimėjimais. Didžiąją dalį jaunystės jis praleido jau Čikagoje, puikiai baigė gimnaziją ir tolimesnėms studijoms gavo stipendiją. Studijuoti pasirinko meno istorijos kursą Čikagos Meno Institute, kurį labai sėkmingai baigė, gaudamas pasiūlymą mokytojauti ir studijuoti Syracuse universitete ir premiją — kelionei po Europą. Tie dveji metai Syracuse, N.Y. buvo labai našūs ir Kęstutis sugrįžo su daugeliu paveikslų, kuriuos nevienas turėjom progos, prieš pusantrų metų matyti Čiurlionio galerijoje, ASS skyriaus rengtoje parodoje. Po parodos Kęstutis išvyko Europon, o nemaža jo paveikslų buvo išstatyti Gres galerijoje — vienoje iš žymiausių Čikagoje.

Išvykęs, Kęstutis pirma važinėjo po įvairius laisvosios Europos kraštus, lankydamas meno atžvilgiu vertingiausias vietoves. Vėliau apsistojo Paryžiuje, kur dabar gyvena ir dirba.

Sueigą moderavo ir dailininką pristatė fil. Adomas Mickevičius. Pašnekėsys vyko klausimų ir atsakymų forma, kurių dalį čia cituojame.

—Pirmiausia norėtume paklausti asmenišką klausimą. Kas tave nukreipė į kūrybinį pasaulį? Ar yra koks įvykis, kuris paskatino imtis pasirinktosios meno šakos?

—Nuo pat mažų dienų mėgiau piešti. Baigęs gimnaziją gavau stipendiją Meno institute ir pilnai atsidėjau dailės studijoms. Atrodo, lyg viskas natūraliai supuolė.

—Žinome, kad labai nuosekliai studijavai meną ir jo istoriją čia Čikagoje ir Syracuse universitete, plačiai keliavai po Europą, susipažindamas su žymiausiais meno pavyzdžiais. Ar yra kokie praeities menininkai, ar ištisi meno periodai, kurie daugiau tave imponavo, paliko išskirtiną įspūdį?

—Institute meno istorijos kursas buvo ketverių metų ilgumo ir labai nuosekliai ir detaliai vedamas. Jaunieji dailininkai buvo visapusiškai su-

"Mūsų Vyčio" korespondentė Ramūnė Kviklytė Jubiliejinėje Stovykloje.
G. Peniko nuotr.

pažindinami su meno istorija. Aš kiekvienam periode randu ką nors ypatingai kilnaus ir imponuojančio ir galėčiau visą eilę suminėti.

Po kiek laiko dailininkas ima praeityje ieškoti sau artimų išraiškų. Man ypatingiausios būtų pas Mykolą Angelą Sistinos koplyčioje, pas Rubensą keliuose paveiksluose, kurie ypatingai komplikuoti, ir visa eilė kitų. Mano išraiškai komplikacija, formų orkestracija ir viskas kas yra vaizdinio labai svarbu. Darbai, kurie yra sudėtingesni mane daugiau patraukia. Priešingai, švelnumą, lengvumą nelabai mėgstu.

—Tavo kūriniuose pastebime tendenciją tapyti labai didelio formato darbus. Kodėl?

—Muzika man yra labai artima ir miela, bet apgailestauju, kad vienas dailės kūrinys visgi neprilygsta simfonijai ar kokiai pilnai orkestruotai kompozicijai. Aš bandau rasti grynai vaizdinę išraišką, lygiai tiek komplikuotą kaip, pavyzdžiui, kuris Bacho etiūdas. Mano paveikslų dydis yra grynai reikmenybė, nes mažoje drobėje trūksta vietos. Aš noriu tiek daug išreikšti, kad reikia didelės drobės.

—Važinėjant po Europą, kokie muziejai tau paliko ypatingą įspūdį?

—Europoj yra nepaprastai daug muziejų ir mažų galerijų, kur yra laikomi ir rodomi tiesiog klasiški šedevrai. Didžiųjų muziejų, kurie yra pasauliniai svarbaus masto, yra kokie penki. Pirmoje vietoje laikyčiau Uffizi muziejų Florencijoje. Ten yra beveik vien tik italų renesanso darbai, bet jų tiek daug ir jie tokie ypatingi. Man jis vertingesnis už Prado, kurį rikiuoju į antrą vietą. Prado turi ne tik ispanų, bet labai vertingų darbų iš daugelio kraštų. Paryžiaus Liuvrą skaityčiau trečioje vietoje. Jis nepaprastai didelis, bet jo kolekcija nėra tokia puiki, kaip virš minėtų. Ketvirtuoju statyčiau Vienos o penktuoju Berlyno Talin muziejų.

—Kaip lygintum Čikagos Meno Instituto muziejų prieš europinius?

—Grynai kiekybiniai, Amerikos muziejai yra daug mažesni. Čikagoje renesanso darbai yra ypatingi, nes jų tiek mažai. Impresijonistų kolekcijos Amerikoje yra žymiai puikesnės. Pav., Paryžiaus impresionistų muziejus neprilygsta prie Meno Instituto. Puikiausi to laikotarpio darbai yra Amerikoje. Čikagoje turime svarbiausią Surat darbą, kelis nepaprastai puikius Matisse kūrinius. Mano nuomone, Čikagos Meno Instituto muziejus yra labai, labai puikus. New Yorko Metropolitan muziejus nėra gausus, bet jame surinkti darbai yra nepaprastai svarbūs. Jį rikiuočiau kokioj šeštoj ar septintoj vietoj po virš minėtų europinių.

—Neseniai Čikagoje lankėsi ir turėjo parodą paryžietis dailininkas Pranas Gailius. Jis buvo klaustas kur šiandien yra meno centras, kuris būtų kelrodžiu meno gyvenime. Žinome, kad šiandien viršūnėse stovi Paryžius ir New Yorkas. Gailius pasisakė už Paryžių. Kokia Tavo nuomonė?

—Paryžiečiai niekad neprisipažins, kad jų miestas nėra pirmas visam pasaulyje. Esu sutikęs keletą paryžiečių, kurie jau supranta, kad per praeitą 20 metų New Yorkas visgi perėmė pirmavimą. Tai, kas Paryžiuje dabar vyksta meno srityje, yra šiek tiek paviršutiniška ir, gal būt, per lengva. Mano nuomone, šių dienų rimtoji išraiška daugiau vyksta New Yorke. Labai daug paryžiečių dailininkų dabar vyksta į New Yorką.

Geru pavyzdžiu yra, taip vadinamas, "Pop Art" judėjimas, kuris prieš porą metų kilo New Yorke. Paryžiuje dabar visur pilna "Pop Art." Tai implikuoja, kad New Yorkas yra sekamas.

—Baigiant norisi išgirsti apie tavo ateities planus. Ar planuoji ilgiau likti Paryžiuje, ar žadi sugrįžti pas mus į Čikagą?

—Europa šiek tiek nusivyliau. Anksčiau planavau labai ilgai Europoje būti, bet dabar apsisprendžiau grįžti Amerikon, į New Yorką. Sugrįžti planuoju už vienų ar pusantrų metų. Noriu dar kiek pabūti Paryžiuje, nes, pagaliau, įsitaisiau studiją, tai noriu padirbėti, gal surengti parodą. Pagaliau, noriu gerai suprasti Paryžių, kad vėliau nereiktų galvoti kas ten yra, kas ten vyksta, kad galėčiau sau ramus gyventi New Yorke.

Sueigos dalyviai nuoširdžiai padėkojo fil. Kęstučiui Zapkui už išsamų pašnekesį ir jam linkėjo ko geriausios kloties ateities kelyje.

AKADEMIKO KELIAI IR KRYŽKELĖS

Mažesnėse bendruomenėse akademikų skautų skaičius ne taip jau didelis ir studentai dažnai jaučiasi, lyg jie būtų draskomi į visas puses. Vyresnieji mano, kad mes turėtume iš jų perimti vadovavimą tunte. Jaunimas veržiasi į spalvingesnį, jam naują, studentišką gyvenimą. Skubame pradėti studentauti, nes žinome, kad tie 4-5 studijų metai labai greitai prabėgs. Mes netikime, kad studentavimas susideda vien iš paskaitų lankymo ir pamokų ruošimo. Yra dar sportas, tautiniai šokiai, pramogos ir meilė, kurie reikalauja tiek laiko ir nervų. Blaškydamiesi dažnai pamirštame savo uždavinius. Pavyzdžiui, ASS gyvenime mes negerbiame tų, kurie, nors daug darbo atlikę skyriuje, atsilieka moksle; mes nevertiname tų, kurie neatlieka užduoto darbo dėl pamokų ruošimo, ir labiausiai kaltiname pirmininką, kuris dingsta iš akių du mėnesius prieš egzaminus.

Nenoriu čia duoti nurodymų ar sudarinėti tvarkaraščių, nurodančių kiek valandų studentas turi skirti paskaitoms, miegui ir akademiniam sąjūdžiui. Noriu tik priminti, kad bėgiodami iš vietos į vietą mes pamirštame patys save ir savo asmenišką auklėjimą. Dirbdami tunte užmirštame pasirūpinti akademiko skauto intelektualiniu vystymusi, kuris mums turi būti tiek pat svarbus kaip ir skautavimas. Draugovė ir Korporacija nėra vien vyresnių skaučių ir skautų vyčių tęsinys. Norėdami būti akademikai pilna žodžio prasme, privalome atminti, kad žmogaus išsilavinimas matuotinas ne vien mokslo laipsniu ir pažymio vidurkiu. Tobulėjimas nesustoja mokslo laipsnį įgijus.

Netikiu į pigų, paviršutinį išsilavinimą. Nemanau, kad užtenka pamatyti vieną, kitą užsieninę filmą, perskaityti knygą apie egzistencializmą, nešioti sandalus be kojinių ir gitarą su viena styga, filosofo vardui įgyti. Tokių filosofų, kad ir be gitarų, mūsų tarpe irgi yra. Tikras intelektualas nepasitenkins paviršutinėmis žiniomis, retorikos sugebėjimais ar savo išvaizdos įtikinamumu. Akademikų skautų tarpe, deja, net ir šie išviršiniai dalykai nėra be priekaišto.

KALBA

Universitete visi praleidžiame pirmus du semestrus kartodami anglų kalbą ir rašybą. Jeigu amerikiečiai laiko tai reikalinga jų studentams, tai mes, kurie lietuvių kalbą dar mažiau pažįstame, turėtume patys susiprasti ir daugiau laiko skirti lietuvių kalbai. Pradėkim nuo gramatikos. Gramatika neturėtų užimti per daug laiko, nes dauguma, kaip teko pastebėti iš redakcijoms atsiunčiamų rašinių, rašo kartodami po vieną ar dvi klaidas. Manau, kad studentai patys žino ir gėdinasi nesuprantą kur nosinę ar kokią galūnę naudoti, bet patys neprisiruošia išsiaiškinti. O kiek, dėl tokių mažų neaiškumų, visai spaudai nerašo?

Prof. Marija Gimbutienė kalba Los Angeles akademikams tema: "Senovės lietuvių religija."
V. Fledžinsko nuotr.

Mažai lietuvių studentų kalba angliškai visai be akcento. Gal kiek daugiau studentų naudojasi dideliu anglų kalbos žodynu ir laisvai rašo. Tur būt panašus skaičius laisvai lietuviškai kalba ir rašo. Dauguma gerai nevaldo nei vienos nei antros kalbos. Kasdieninė kalba gal ne tiek mums kliūva, bet kas gali lietuviškai atpasakoti laboratorijoje atliktą bandymą ar techniškos knygos turinį? Niekas to ir nebando, teisindami save, kad lietuvių kalboje techniškų terminų nėra ir kad yra priimta studijų temomis kalbėtis angliškai. Bet lietuvių kalba nėra mirusi. Be abejonės, panašūs bandymai yra atliekami ir aprašomi Lietuvoje. Vyresnieji filisteriai galėtų daug padėti, supažindindami su lietuviška terminologija savo srityse.

LITERATŪRA

Ne prošalį būtų pakartoti ir lietuvių istoriją ir literatūrą. Nebūtina atminti datas ir vardus. Svarbiausia, kad būdami studentais mes jau žvelgiame į šiuos mokslus kitomis akimis, negu kad sėdėdami gimnazijos suole. Net, jeigu modernioji literatūra mus daugiau vilioja, ji bus mums geriau suprantama, jeigu žinosime kaip išsivystė romanticizmas, realizmas ar futurizmas lietuvių literatūroj.

Daug medžiagos duoda "Lituanus," kuris, aprašydamas lietuvius kūrėjus ar istorinius įvykius, stengiasi nurodyti kokią vietą jie užima to laiko literatūroj, mene ar politikoj. Yra kilnu prenumeruoti ir "Mūsų Vytį," kasdien perskaityti lietuvišką dienraštį. Mes neturėtume pamiršti ir kitų lietuvių leidinių. Nebijokime paimti į rankas "Aidus" ar savo srities mokslinius žurnalus. Tiesa, kad kiekvienas studentas negali visų leidinių pirkti ar prenumeruoti. ASS skyrius, tačiau, galėtų pasirūpinti, kad kiekvienas narys turėtų progą tuos žurnalus pamatyti, pavartyti ir kad apie juos būtų kalbama, ginčijamasi, į straipsnius reaguojama.

SKYRIAUS VEIKLA

Kalbėjau apie pavienį lavinimąsi ne todėl, kad priešinčiausi organizuotai veiklai ar manyčiau, kad nieko gero negalima kartu atlikti. Norėjau tik pabrėžti, kad bendra veikla nėra naudinga patiems nepasiruošus. Mes juk negalime susirinkime laisvai pasisakyti, nemokėdami pakankamai lietuviškai kalbėti. Vidutinio, 15-30 narių, dydžio skyriai ypač tinka bendram mokymuisi. Kol nariai nėra gerai susigyvenę, veikla turėtų ribotis kviestinėmis paskaitomis ir diskusijomis. Gerai paruošta vienos valandos paskaita reikalauja apie 30 mašinėle rašytų puslapių. Tai yra daugiau negu visas semestrinis studento darbas. Nereikia stebėtis, kad retas skyriaus narys sutinka pats tokią paskaitą paruošti. Palengvinimui, būtų tikslu laiką suskirstyti trumpesnėmis temomis ir jas išdalinti keliems nariams. Tai būtų ir įdomiau, nes išgirstume skirtingas nuomones ir tuo pačiu paskatintume pasireikšti junjorus ir kandidates.

Nedidelis skyrius yra laimingas ir todėl, kad nariai gali lankyti viešus parengimus kaip grupė. Lankydami aukštos kokybės meninius pasirodymus ir paskaitas turėsime ne tik malonumą, bet ir progą savo įspūdžius diskusijose iškelti. Svarbu čia atsiminti, kad grupinis pramogavimas gali greitai virsti paprastu kinų lankymu jei bus tik stebėjimu tenkinamasi. Terminas 'skyriaus veikla' reiškia bendrą darbą, bet ne bendrą pasyvią laikyseną.

R.K.

Broli, ar tu ir geri kavą be cukraus? (Filisteriai R. Kezys ir V. Pileika). G. Peniko nuotr.

ASS PERSPEKTYVOJE

1962 m. šeštame numeryje talpinome penketą pasisakymų ASS klausimais. Su šiuo numeriu bandome tą mintį tęsti. Redakcija kreipėsi į visą eilę narių, įvairiuose skyriuose, kurie praeitą porą metų ėjo vadovaujančias pareigas Sąjūdyje, o ypač ASD ir Korp! Vytis. Jie yra artimai susipažinę su veikla, kokia ji buvo metų bėgyje. Į klausimą, kaip atrodo ASS veikla, kokie jos negalavimai, kas darytina padėčiai gerinti, atsakė keturi, kurių mintis čia spausdiname. Pasisakymai yra diskusiniai ir visus skaitytojus kviečiame pareikšti, pridėti savas nuomones. **Red.**

T.n. LAIMA PETRAUSKAITĖ,
1962-1963 m. ASD Centro Valdybos Pirmininkė

Paskutiniųjų kelių metų bėgyje jaučiasi neramumas ir "status quo" nepasitenkinimas Akademinio Skautų Sąjūdžio narių, ypač studijas baigusiųjų, tarpe. Kažko trūksta, kažko dar laukiam ir tikimės.

Žinoma, Akademinis Skautų Sąjūdis, ir dabartinės veiklos kontekste, turi savo rolę ir kai kuriom amžiaus grupėm ši rolė gan svarbi ir vertinga. Jauniesiems, pirmų - antrų metų studentams duodama proga susitikti, susipažinti. Šiaip taip, pagraibomis ir paviršutiniškai perduodama ideologija, dažniausiai Baden-Powell'iškais, vaikiškais terminais, kurie subrendusiam ar brėstančiam studentui skamba kaip dažnai kartoti poteriai į kurių žodžių prasmę iš pripratimo jau seniai nebesigilini. Pirmas, antras, trečias principas — ir viskas yra aišku. Iš kitos pusės, Sąjūdis neginčijamai prisideda prie mūsų mažos tautinės-kultūrinės grupės identiteto ir tęstinumo išlaikymo. Brėstantis individas pajunta savo prasmę ir tęstinumą platesniam, visuomeniniam kontekste ir šiuo atveju prisidedama prie individo identiteto formavimosi.

Bet, pažvelgus į suaugusį akademiką, situacija šiek tiek pasikeičia. Neaktualu aiškinti Sąjūdžio vertę plačiais sociologiniais ir išsivystymo principais. Vedybų biuro argumentas taip pat ne visada tinka. Ar ASS nėra savos rūšies anachronizmas, egzistuojąs beveik vien tik iš inercijos?

Taip, Sąjūdis ir filisterių atžvilgiu atlieka tam tikrą socialinę funkciją. Susidarė ir egzistuoja "in-groups," kuriom visi susirinkimai, iškilmingos sueigos, minėjimai, kavutės ir t.t. užpildo laisvalaikio spragą. Jų visi draugai yra akademikai, tad, šalia susitikimų baliuose ir svečiuose, "socialinis gyvenimas" dar tęsiasi ir organizacinėje veikloje. Juk simpatijų, vaikų, ir investavimo klubo reikalus galima ir ten apsvarstyti. Formą ir aplinką pakeitus dar įdomiau — žmogus iš prigimties ieško įvairumo.

Pradedant nuo pat pradžios — Sąjūdžio istorijos įamžintojai su pavydėtinu sklandumu ir žodžių gražumu aiškina, kad kai kurie studentai, ilgus metus dirbę skautuose, bendrų skautiškų idealų ir siekimų rišami, susibūrė į Studenčių Skaučių Draugovę ir į Korp! Vytis. Bet kiek iš mūsų riša tokie gražūs sentimentai ir pasitenkinimas skautiškos metodikos atliktais darbais? Ar šiais laikais kas bando išaiškinti, kas tai per paukštis ta mūsų tremties, asimiliacijos dienų ideologija?

Iš ko susidaro dabartinė mūsų veikla? Didžiausią procentą narių energijos išeikvoja ritualas. Gražu, miela matyti mūsų gretas išsirykiavusias iškilmingose sueigose, stovyklose, korporacijų vėliavoms plevėsuojant. Kitiems net ašarą išspaudžia šis vaizdas. Bet argi vien to gana? — Ar suaugęs žmogus gali pasitenkinti vien paviršutinišku tradicijų išlaikymu? Uniformos, medaliai ir pan. tinka LSS veikloje, kurioje disciplina ir autoritetas svarbų vaidmenį vaidina, kurioje įvairūs kaklaraiščiai, visi vyresniškumo laipsniai ir kiti pakėlimai turi motivacinę prasmę. Mūsų organizacija ne tuo remiasi. Ritualas, **vien kaipo toks** neturėtų turėti mums motivacinės prasmės — tai būtų psichologinis atžangumas. Ritualas, savo vietoje yra laikomas vien kaip tradicijų išlaikymui naudingas įrankis — yra visai tvarkoje. Bet pas mus ritualas vaidina per didelę rolę. Tiesa, panaikinti jį nesiūlau — kasgi tada beliktų?

Prie ritualo, galim priskaityti šiomis dienomis mėgiamą žaidimą — statutų, nuostatų, ir regulaminų keitimą. Na, bent yra kas veikti. Klaiku pagalvoti kiek paskutinių dviejų metų bėgyje laiko ir energijos išeikvojom suvažiavimuose ir posėdžiuose, benagrinėjant kiekvieną frazę, kiekvieną nuansą, kiekvieną tašką ir kablelį. Bijom pažvelgti ir pripažinti tą tuštumą, kuri egzistuoja mūsų organizacijoje, tai renkam komisijas, obsesyviai nagrinėjam ir rašom visus tuos nuostatus, lyg popierizmas ir žaidimas žodžiais nors kiek padėtų. Taigi, mieli kolegos, matom mūsų organizacijos žlugimo pirmą simptomą. Baigiam prarasti turinį, belieka tik išorinė forma.

Tai ko mes galim tikėtis iš ASS? Ar vien progos pasižmonėti? Ar vien tuščio, pamurmėto pripažinimo etikos ir humanizmo principų, Dievo ir tėvynės Lietuvos egzistavimo? Ar vien parlamentarinių taisyklių pratimų? Ar vien progos su uniformom ir spalvom paraduoti? Skautiškumas jau seniai išgaravo, apart uniformų, rikiuotės, saliutų, ir kitų išorinių formų. Galima iš viso argumentuoti, kad skautybė nepritaikoma suaugusiems. Bet kas skaudžiausia — dingsta ir organizacijos akademiškumas — studentiškumas. Žinoma, gal tiems, kurie matuoja studentiškumą vien alaus bokalų skaičiumi, studentiškų dainų garsumu, linksmų balių gausumu — tiems ASS gal pakankamai studentiška.

Pagal nuostatus ir definiciją, ASS yra studentų ir baigusiųjų studijas, būk tai "inteligentų," organizacija. Kaipo tokia, ASS privalo duoti savo nariams atitinkamo intelektualinio lygio programą. Dabartinės veiklos kontekste, ASS yra studentiškos organizacijos karikatūra. Yra ir kitų, neminint vardų, bet mes čia savo baltinius plaunam. Jeigu mes negalim daugiau prisidėti prie savo narių intelektualinio - kultūrinio lavinimo, tai kam dar iš viso pretenduoti į akademinę - studentišką organizaciją. Užteks save apgaudinėti. Mūsų dabartinė veikla bent šiek tiek apsiskaičiusiam

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

žmogui nieko gilaus nežada; neras jis naujų idėjų ir intelektui mankštos. Konkretus pavyzdys: iš Jubiliejinėje Stovykloje pristatytų pranešimų paaiškėjo, kad, su keliom išimtim, daugumas ASD skyrių veiklą sudaro vien kandidačių paruošimas, ir tas pats buvo paviršutiniškas.

Bet čia ne vien organizacijos kaltė. Galima ir mums išvystyti progresyvią, stimuliuojančią akademinę organizaciją, jei nariai to pageidautų. Mūsų pasaulėžiūroje viešpatauja tas "auksinis vidurkis," kuris priešingas bet kokiam progresui, nes progresui reikia permainos, idėjinio maišto, naujų idėjų ir sąvokų integracijos. ASS vis ėjo vidurio keliu — tai gal ir pritraukė ir išugdė vidutiniškus narius. Be to, ASS buvo žinoma kaip "socialiniai bajava" organizacija, kuri pritraukė "salioninius liūtus" ir "partijų mergaites." Rezultate turim savos rūšies elitą ir būrį žmonių, kurie vienas kitam neįdomūs ir kurių dialogas apsiriboja vien "cocktail'io partijos" tuščiom frazėm. Pasitaikė žmonių su potencialu, bet tie arba pasitraukė (kam veltui laiką gaišti) arba krito bendros apatijos aukomis. Skaudu buvo girdėti kai buvo diskutuojamas "Mūsų Vyčio" redaktoriaus klausimas ir buvo pasiūlytas vienas asmuo, kai keli dalyviai pareiškė, kad tas asmuo netinkamas, nes bandytų pakeisti žurnalą, bandytų padaryti jį daugiau kultūrinį ir platesnės apimties, bandytų pakelti jo intelektualinį lygį, ir publika to nepatvirtintų. Komentuoti nereikia.

Gal ta apatija per ilgai papildyta, per giliai įaugus, kad apsimokėtų ją mėginti gydyti. Bet prieš nurašant viską į nuostolius, siūlyčiau dar bent vieną sykį atvirai persvarstyti ir pergalvoti mūsų gaires ir programą. Užmirškime minutei statutus ir formalizmą ir koncentruokimės ant veiklos ir programos. Siūlyčiau sudaryti Programos Komisiją, panašios apimties kaip Toronte veikusią prieš kelis metus, kuri šį klausimą išstudijuotų, pristatytų pasiūlymus, ir suplanuotų metų veiklos plano rėmus. Antras pasiūlymas — reformuoti korporacijų Kandidatų-čių Programą. Pabrėžkim atitinkamo intelektualinio subrendimo ir išsilavinimo reikalavimą. Užteks masės šiaudinių studentų ir studenčių, kurie nieko negaus ir nieko nepridės organizacijai.

* * *

T.n. AUDRONĖ KUBILIŪTĖ,
ASD Centro Valdybos pirmininkė

Skautų vadovų tarpe dažnai pasigirsta, kad akademikai kas met daugiau tolsta nuo tikro skautavimo. Visų panašių primetimų nesam užsitarnavę, bet turiu sutikti, kad ne kartą atrodo, jog esame skautai tik vardu, o ne esmėje. Vadovauti jaunesniems yra visų vyresniųjų skautų pareiga, kurią per mažai iš mūsų nori apsiimti, o studentai kaip tik sugebėtų būti geresniais vadovais, negu nestudijuoją. Po kiek laiko gali visai vadovų nebelikti, jei mes lengva sąžine tą darbą paliksim kitiems.

Taip pat nemalonu, kad kai kuriose vietovėse vyksta nesugyvenimas tarp akademikų ir neakademikų skautų (vyčių, vyr. skaučių, ir kitų). Iš visų tų nesusipratimų net kyla tokie beprasmiški pasisakymai kaip pvž.:

Tremtyje mums ypatingai aktualu palaikyti tampresnius ryšius su kitomis studentų organizacijomis — vis dėl to, pirmoj eilėj esame lietuviai studentai, o tik paskui ateitininkai, neolituanai, santariečiai, akademikai skautai, ir kiti. Konkuravimas yra sveikas ir naudingas, bet skaldymasis ir prieštaravimas studentijos tarpe tikrai nereikalingas. Mūsų ideologinės organizacijos neturėtų mus skirti, bet suvesti arčiau. Būdamos pačios stiprios, jos sustiprintų Lietuvių Studentų Sąjungą, kuri, jei dabar nėra, tai turėtų būti svarbiausias organas, rišantis visus studentus. LSS gyvavimas ir stiprybė yra kiekvieno mūsų atsakomybė.

Šiuomi ir noriu užbaigti savo pasisakymus, kuriuose, sulig Jūsų prašymu, buvau atvira. Dėkoju už man suteiktą progą išreikšti savo mintis.

* * *

Fil. MILITA LEMANAITĖ,
1962-63 m. Bostono ASS pirmininkė

Paprašyta parašyti keletą minčių apie Akademinį Skautų Sąjūdį ir jo veiklos problemas, nutariau apsiriboti Jubiliejinėje Stovykloje susidarytu vaizdu. Kaip stovyklos programos vedėja, turėjau gerą progą stebėti ir pažinti akademikus skautus, suvažiavusius iš įvairių skyrių ir vietovių.

Susidariau įspūdį, kad ASS jau nebėra ideologinė organizacija, bet susitikimo su draugais ar socialinio pabendravimo klubas. Stovykloje vyravo "good time" ieškojimas. Stovyklautojų elgesys ir nuotaika tai įrodė. Jautėsi mažas susidomėjimas lavinimosi reikalais. Programos, kaip tokios, galėjo visiškai nebūti. Mažai kas būtų jos pasigedęs. Po kelių nepasisekimų, supratau, kad paskaitas reikės pravesti iš ryto, po vėliavos pakėlimo arba po vakarienės, kuomet dauguma yra susirinkę. Bet ir tada trečdalis spėdavo pradingti. Nesimatė garbės ar atsakomybės jausmo savo organizacijai. Ką svečias prelegentas pagalvojo apie mus, pamatęs rikiuotėje penkiasdešimt akademikų, o paskaitoje vos dvidešimt penkis?

Galima būtų sakyti, kad mes važiuodavom stovyklon susitikti senus draugus, padainuoti, pasilinksminti, bet neatsimenu, kad kurioj kitoj stovykloj ši pažiūra būtų nustelbusi visą kitą. Gal ir kitose stovyklose buvo problemų, bet tokio nerangumo ir nesidomėjimo dar nemačiau.

Vyravo noras prie laužo padainuoti, vėliau pašokti, naktį pasilinksminti, o dieną gerai išmiegoti. Ir vėl iš naujo. Vakare programoje numatytas "Literatūros vakaras," bet visi nori vėžių balių daryti. Vietoj laužo, geriau "beach party." Kodėl daroma paskaita 2 val. po pietų? Saulė šviečia, reikia eiti maudytis. Visa diena sugadinta. Taip ir vyko kova tarp vadovų ir stovyklautojų.

Stovykloje jautėsi drausmės trūkumas, totalinis tvarkos ir tylos taisyklių ignoravimas. Kilo nesusipratimai su Jubiliejinės Stovyklos vadovybe. Kreiptasi į stovyklautojus, bet mažai kas į tai reagavo. Gal dalis kaltės dėl tvarkos trūkumo priklauso ASS pastovyklės vadovybei, bet didesnė dalis krinta stovyklautojams.

Visa rodo savos organizacijos neįvertinimą ir negerbimą. Stovyklautojai dauguma buvo jauni, kandidatai ar nauji nariai. Daug naujų akademikų, atrodo, nesupranta ASS ideologijos arba kitaip ją interpretuoja.

Jaučiu, kad panašios problemos randasi atskiruose skyriuose ir jų veikloje. Kaip tas problemas išspręsti? Pirmiausia, reiktų kreipti daugiau dėmesio į kandidatų pasirinkimą. Dažnai tenka girdėti giriantis, kad ASS yra didžiausia studentų ideologinė organizacija. Gyrimasis bergždžias. Atrodo skaičiai iki šiol niekuo neprisidėjo prie organizacijos gerbūvio, jeigu tiktai nepakenkė. Geriau vadovautis kokybe, o ne kiekybe. Organizacijos vertė ir gerbūvis priklauso nuo jos narių. Bandytina duoti naujiems nariams ir kandidatams geresnį ASS ideologijos ir tikslų pažinimą ir supratimą. Savo programoje ir veikloje įrodykime, kad ASS nėra vien tiktai įrankis socialiniam bendravimui, bet akademinė organizacija, turinti skautiškus ir intelektualinius pagrindus bei siekimus. Bandykim įkvėpti garbės ir atsakomybės jausmus savo organizacijai. Gal būt tada ir problemos sumažės.

* * *

Senj. SAULIUS NAUJOKAITIS,
Los Angeles Korp! Vytis pirmininkas

KORPORANTAS KORPORACIJOJE VYTIS

Jaunos dienos — neprotingos,
Paklydimais gan turtingos,...
Kad jauni sveikiau žiūrėtų,
Kad seni daugiau galėtų!...
O dabar juk žmogų retą
Rasi, kur pernykštį metą
Neapkaltintų kada.
O tačiau jūs mano vienos
Širdžiai brangios, jaunos dienos,...
Jūsų nieks neužvaduos.

Maironis (1905)

Korporacija Vytis yra studentiška, skautiška organizacija, sukurta studentų studentams, kurie savo aukščiausia pareiga laiko tarnybą Dievui, Tėvynei, ir Artimui.

Ideali situacija būtų, jei visi vieneto nariai būtų tik studentai ir, kad visi lankytų tą patį universitetą. Kadangi taip nėra, tai iškyla kitokios (mums pažįstamos) sąlygos ir problemos.

Remiantis, kad Korp! Vytis yra studentiška organizacija, aš manau, skyrių ir centro valdybos turėtų būti sudaromos iš studijuojančių narių, tarp 18-22 metų, nes dauguma studentų yra šio amžiaus. Šiai situacijai užtikrinti, junijorų tėvūnai turėtų ieškoti ir rasti jaunų vyrų, tik pradedančių studijuoti universitetuose, kad jie suėję 20 metų jau galėtų imtis vadovauti. Jei trūksta senjorų valdybai sudaryti, junjorams turėtų būti leista eiti valdybos narių pareigas.

Sunkumų susidaro, kai vadovas yra 5 metais vyresnis ir vadovauja junjorams. Problemos yra tokios: draugų stoka, laiko stoka, skirtingi papročiai ir pažiūros.

Kiekvienai organizacijai yra labai svarbu, kad jos nariai būtų susigyvenę ir susidraugavę. Kyla klausimas ar skyrius, kuris turi filisterio amžiaus vadovą, gali pritraukti jauną narį ir sudaryti tokią aplinką kurioje jis būtų artimas draugas? Nevisuomet lietuviškas kraujas yra toks šiltas. Visi turime savo skirtingus būdus, kurie ypač išryškėja amžiaus dėka. Amžius ir pozicija yra labai svarbūs dalykai. Jei nariai tarpusavyje negali surasti bendros kalbos, tai jie ir nepraves bendros programos.

Organizacija veikia geriausiai, jei nariai žino kiek laiko gali pašvęsti sueigoms ir kada jas gali turėti. Tie, kurie lanko vakarines mokyklas, ar visai jų nelanko, turės kitokį tvarkaraštį negu tie, kurie lanko universitetą dienomis.

Amžius turi labai daug įtakos į žmogaus gyvenimo papročius, siekius ir troškimus. Normaliai mūsų draugai yra tam tikrų amžiaus ribų ir mes bandome daryti tai, ką daro mūsų draugai.

Studentija visais laikais, įskaitant ir Lietuvos laisvuosius metus, dirbo ir veikė savo jėgomis, organizavo ir kūrė savo protu. Šita kryptis, šita eiga yra būtina korporacijai, kad ji galėtų duoti studentijai tą pačią aplinką, kurią korporacijos steigėjai patys gyveno ir tik dėl kurios korporacija išliko iki mūsų laikų. Nežinau kaip studentai būtų reagavę Lietuvoje, jei jų sueigose visa grupė filisterių būtų veržiusi į aktyvias diskusijas. Mes šiais atvejais nekaip pasijaučiame bet dažniausiai nutylame — negi vesi ginčą su "tėvu." Aš galvoju, kad, jei Korp! Vytis galėtų grįžti prie jaunesniųjų, būtų lengviau surasti tikrąją studentišką veiklą, jaunų studentų suformuluotą pagal jų nuožiūras ir jų siekimus.

Pagerinti organizaciją trunka laiko ir priklauso nuo daugelio veiksnių: esamų vadovų, praeities vadovų, pačių narių, filisterių.

> Ne kritikų, kur šmeižia, viską peikia,
> Ne pranašų bedugnės ateities, —
> Mums reikia tų, kur susikaupę veikia!
> Daugiau darbų! Daugiau jaunos vilties!
>
> Maironis (1926)

Mūsų dabartinė veikla susidaro iš keletos žmonių pastangų. Rodos, kad mūsų nusistovėjęs galvojimas leidžia matuoti organizacijos vertę pagal valdybos atliktus darbus. Jei per metus organizacija nėra nieko atlikus, mes kaltiname valdybą, retai save. Prisiminkime, kad senjorų sueiga yra aukščiausias valdomas organas, taigi visi senjorai kolektyviai yra atsakingi už veiklą ir visus darbus. Priklausymas korporacijai duoda ne tik teises, bet taip pat uždeda pareigas. Šiandien dažnas iš mūsų esame praradę pasišventimą pareigoms, tačiau kas yra pamiršę savo teises?

Korp! Vytis yra sudaryta iš daugelio skyrių. Nežiūrint veiklos atskiruose skyriuose, mes neturėtume užmiršti lojalumo Korporacijai. Parodykime daugiau susidomėjimo mūsų visų organizacijai. Įrodykime, kad broliai Detroit'e, New York'e, ir Los Angelė'je kalba ta pačią kalba, gyvena tais pačiais rūpesčiais ir dalinasi tais pačiais džiaugsmais. Siūlau nuoširdžiai dirbti per Centro Valdybą, siųsti jai savo pasiūlymus, pageidavimus, o iš jos savo keliu gauti metinės veiklos gaires. Šios gairės turėtų sudaryti skyrių veiklos rėmus. Detalės būtų įpinamos pagal skyrių reikalus.

Skyriams suartinti siūlyčiau pasikeisti įkalbėtomis juostomis. Galėtų būti užrašyta sueiga, literatūrinė diskusija, studentų dienos, ar koks nors minėjimas. Dažnesnis ir platesnis bendravimas tarp skyrių greičiausiai duotų vaisių siekiant vienalytės organizacijos.

Mes visi pripažįstame skyriams autonominę veiklą, bet jeigu skyriai veiks visai savanoriškai, kas suriš Korp! Vytis? Ar ideologija be bendros veiklos bus pakankamas raištis? Ne. Mes turime parodyti daugiau intereso ką kiekvienas mūsų narys daro, kur jis begyventų. Šito būtinai reikia. Tik tokiu būdu brolis Boston'e jausis ir tikrai bus Korp! Vytis korporantas. Tik tokiu būdu bus uždegtas entuziazmas dėti visas pastangas pažinti ir pamilti Korporaciją, būtinai sekti jos veiklą ir asmeniškai dalyvauti jos rengiamose šventėse-stovyklose.

Sumoje aš siūlau:

1. Paruošti metų gaires, paremtas skyrių pasiūlymais, pageidavimais (gaunamos skyriuose nevėliau rugsėjo mėn. 15 d.).

2. Skyrių veiklos gyvenimu dalintis, paruošiant įšnekėtas juostas, filmas, fotoalbumus.

3. Stengtis pritraukti Korporacijon kiek galima daugiau jaunų studentų, kad Korporacija būtų studentų organizacija studentams.

Laimingai šypsosi pasižadėjimus davę losangeliečiai, iš kairės: Vincas Aneliauskas, Giedrė Fledžinskaitė, Šarūnas Karuža, Marija Naujokaitytė ir Vytas Jusionis.
V. Fledžinsko nuotr.

1963-1964 M. ASD CENTRO VALDYBA

T.n. AUDRONĖ KUBILIŪTĖ
ASD CV pirmininkė.

Gimė 1942 m. birželio 12 dieną, Kaune. 1959 m. pirmąja baigė Bostono lituanistinę mokyklą, o 1960 m. baigė Girls' Latin School. Dabar, ketvirtais metais, Northeastern universitete studijuoja matematiką.

1950 m. Bostone įstojo į skautes, ir 1959 m. tapo vyr. skaute. Eilę metų "Birutės" draugovėje ėjo skiltininkės, draugininkės ir draugovės iždininkės pareigas. Stovykloje "Rambynas II" buvo reikalų vedėjo padėjėja. 1960 m. pakelta į vyr. skiltininkės laipsnį. 1962 m. baigė Gintaro Vadovių Mokyklos I-mą laidą, ir tais pačiais metais buvo apdovanota Vėliavos žymeniu.

1961 m. tapo ASD tikrąja nare. ASS Bostono Skyriuje ėjo korespondentės ir ASD pirmininkės (1961-1963 m.) pareigas. 1963 m. buvo JS ASS pastovyklės rengimo komiteto nare ir ASD komendante.

Eilę metų priklausė baleto studijai, tautinių šokių sambūriui, ir parapijos chorui. 1960 m. įstojo į Lietuvių Studentų Sąjungą.

T.n. BIRUTĖ BANAITYTĖ—ASD CV pirm. pavaduotoja ir kand. globėja.

Gimė Jurbarko apylinkėje. Bostone lankė ir baigė Cardinal Cushing Central High School ir lituanistinę mokyklą. Šiuo metu lanko Northeastern Universitetą Bostone, kur studijuoja anglų kalbą, literatūrą ir istoriją.

Į skautes įstojo 1952 m. Bostone. "Birutės Draugovėje" ėjo skiltininkės, iždininkės, adjutantės ir draugininkės pareigas. Taip pat buvo Seserijos vyr. skautininkės iždininkė. Skaučių stovyklose ėjo įvairias pareigas: "Šilainėj" — adjutantės; "Nemuno - Neries" — komendantės; IV Tautinėj Stovykloj — ūkio skyriuje; "Maironio" — viršininkės pavaduotojos. IV Tautinėj Stovykloj buvo pakelta į paskautininkes. 1962. m. apdovanota "Tėvynės Dūkros" žymeniu.

ASD spalvas gavo IV Tautinėje Stovykloje 1958 m. Bostone atkūrė ASS skyrių ir ilgą laiką ėjo ASD skyriaus pirminin-

kės pareigas. Taip pat ėjo ir Bostono SSS pirmininkės pareigas. ASS "Akmenės" stovykloje buvo ASD komendante.

Priklauso Studentų Sąjungai ir vienu laiku ėjo Bostono skyriaus sekretorės pareigas. Bostone priklausė tautinių šokių grupei.

T.n. DANUTĖ VENCKUTĖ —
ASD CV sekretorė.

Gimė 1941 m. birželio 4 d. Vabalninke, Lietuvoje. Atvykus į JAV apsigyveno Bostone ir 1959 m. baigė Girls' Latin School ir lituanistinę mokyklą. Įstojo į Bostono universiteto pre-medical kursą, o 1962 m. pradėjo Tufts University School of Dental Medicine, ir čia antrus metus studijuoja odontologiją.

Vokietijoje 1948 m. įstojo į paukštyčių draugovę. Turėjo įvairių pareigų skaučių organizacijoj: tris metus "Voverų" skiltininkės; 1957-1959 m. "Birutės" skaučių draugovės adjutantės; 1959-1961 m. paukštyčių draugovės draugininkės. Šiuo laiku eina "Kražantės" vyr. skaučių draugovės draugininkės padėjėjos ir "Baltijos" tunto ūkvedės pareigas.

1957 m. buvo pakelta į vyr. skiltininkės laipsnį, ir apdovanota Vėliavos žymeniu. 1958 m. už darbą, įdėtą IV Tautinėj Stovykloj, buvo jai įteiktas Tėvynės Dukros žymenis.

ASD spalvas įsigijo Bostone 1960 m. ir tais metais ėjo ASD skyriaus sekretorės pareigas. 1961 ir 1962 m. buvo ASS Bostono skyriaus iždininkė.

T.n: ALDONA BIKNAITYTĖ —
ASD CV iždininkė.

Gimė Tauragės apskrityje 1941 m. birželio mėn. 15 d. 1959 m. baigė Bostono lituanistinę mokyklą ir, 1960 m. užbaigus Girls' Latin School, įstojo į Boston College universitetą kur dabar lanko paskutinį gailestingos sesers mokslų kursą.

Į skautes įstojo Bostone 1950 m. ir eilę metų ėjo skiltininkės ir iždininkės pareigas draugovėje. 1958 m. IV Tautinėje Stovykloje tapo vyr. skaute, o 1961 m. ASD tikrąja nare. 1961 m. ėjo ASD sekretorės, o 1962 m. korespondentės pareigas. 1960m. įstojo į Studentų Sąjungą ir 1962 m. buvo revizijos komisijos nare. Į vyr. skiltininkės laipsnį pakelta 1962 m. Eilę metų dalyvavo tautinių šokių sambūryje ir parapijos chore.

MŪSŲ PASTOGĖJE

ŽIEMOS STOVYKLOJE

ASS, pasinaudodama tarpšvenčių atostogomis, nuo 1963 m. gruodžio mėn. 27 d. iki sausio mėn. 1 d., suruošė žiemos stovyklą Caberfee, Mich. vietovėje. Apylinkės kalnuose yra įrengti slidinėjimo laukai, netoli kurių, patogiuose moteliuose, apsistojo stovyklautojai. Į stovyklą suvažiavo gausus būrys studentų, virš šimto keturias dešimts iš visų krašto vietų. Nuo ryto iki vakaro stovyklautojai laiką praleisdavo slidinėjimo laukuose, pagal drąsą ir patyrimą pasirinkdami kalnų aukštį. Pradedantiems kol. Rimša davė slidinėjimo patarimus. Vakarais vykdavo linksmalaikis, kurio programa kiekvieną dieną buvo skirtinga. Pirmą vakarą drauge stovyklavę "Antro Kaimo" aktoriai suvaidino keletą škicų iš lietuviško gyvenimo. Sekantį vakarą senj. Rimas Vėžys skaitė savo humoristinį kūrinį, kaip galima dabartiniam lietuviui studentui tapti nekonformistu savųjų tarpe. Trečią vakarą, kol. Rimas Griškelis visus pralinksmino su kupletais, paliesdamas kiekvieną stovyklaujantį akademiką skautą. Po programos vykdavo bendros dainos ir šokiai.

Naujų Metų išvakarėms buvo sukurta speciali programa, kurią atliko "Antro Kaimo" aktoriai, papildyti pačių stovyklautojų. Nauji metai buvo sutikti neformaliai, dėvint sportinius rūbus, su šampanu ir linkėjimais.

Stovykla oficialiai buvo uždaryta sausio mėn. 1 d. Stovyklos vadovybę sudarė: fil. Viktoras Petrauskas — reikalų vedėjas, senj. Saulius Grėbliūnas — stovyklos viršininkas, senj. Vytautas Demereckis — registracijos vedėjas ir iždininkas, senj. Rimas Griškelis — stovyklos programos vedėjas, t.n. Dana Kriščiūnaitė — ASD komendantė ir senj. Pranas Mašiotas — Korp! Vytis komendantas.

BOSTONE

• Bostono A.S.D.-Korp! Vytis naują 1964 metų valdybą sudaro: A.S.S. pirmininkas —fil. Julius Špokevičius, A.S.D. pirmininkė — t.n. Aldona Malėnaitė, kandidačių globėja — t.n. Laima Jakutytė, Korp! Vytis pirmininkas — senj. Algis Lapšis, tėvūnas — senj. Juozas Venckus, sekretorius —senj. Alfonsas Baika, A.S.D.-Korp! Vytis bendras iždininkas — jun. Ramūnas Skrinska, A.S.D. sekretorė ir bendra korespondentė — kand. Jūra Galinytė.

• 1963 m. gruodžio mėn. 15 d., pas kand. Jūrą Galinytę, įvyko Bostono A.S.D.-Korp! Vytis visuotinas susirinkimas. Pokalbio tema "Ar reikia priklausyti lietuviškom organizacijom, kad išlaikyti lietuvybę" buvo paruošta t.n. Aldonos Malėnaitės (prieš) ir senj. Algio Lapšio (už). Po skaitymų sekė gyvos diskusijos, kurių metu iškilo įvairūs klausimai. Diskusijos tęsėsi ir per kavutę. Prieita išvados, kad lietuviškos organizacijos, ypač jaunimo, yra viena pagrindinių ir svarbiausių priemonių lietuvybės išlaikyme. Susirinkimas baigtas dainomis.

LOS ANGELES

• Los Angeles Liet. Bendruomenės Apylinkės pastangomis lietuviai buvo atstovaujami miesto meno komisijos rengiamose įvairių tautų kalėdinių papročių programose. Lietuvių kambarį papuošė fil. K. Mikėnas, talkinamas t.n. D. Gustaitės ir fil. M. Mikėnienės. Spaudos konferencijoje atstovavo: N. Lembergytė-Enck, A. Variakojienė, M. Mikėnienė ir K. Mikėnas.

• ASD ir Korp! Vytis valdybų rinkimai įvyko lapkričio 3 d. T.n. Ina Stadalninkaitė yra nauja ASD skyriaus pirmininkė, jos pavaduotoja išrinkta t.n. Giedrė Fledžinskaitė. T.n. Marija Naujokaitytė eis sekr.-ižd. pareigas, o t.n. Birutė Lembergaitė bus kand. globėja. Naujasis korporacijos pirm. yra senj. Algis Karalius, gi junj. globėju yra senj. Saulius Naujokaitis.

Los Angeles ASS skyriaus žiemos stovyklos San Bernardino kalnuose dalyvių grupelė.
A. Dailydės nuotr.

• Padėkos Dienos savaitgaly, Los Angeles akademikai išvažiavo į Crestline, San Bernardino kalnuose, žiemos stovyklai. Dalyvavo 16 vytiečių, 12 ASD narių ir 8 kviesti svečiai, kurių tarpe buvo senj. Arūnas Dailydė iš Toronto, t.n. Jūratė Izokaitytė iš Berkeley, Calif., fil. dr. Stepas Matas iš Clevelando ir prof. Marija Gimbutienė. Trijų dienų laikotarpyje buvo išklausytos trys paskaitos: prof. Žymanto ir fil. Liūto Griniaus "Lietuvos Politinė Byla," t.n. Rūtos Kulikauskienės "Segregacija Literatūroje," fil. Algirdo Avižienio ir Rimanto Dabšio "Akademikai Skautų Veikloje."

Vakarais, per laužus, irgi nemažai nuveikta. Pagaliau, fil. M. Naujokaičio dėka, visi išmoko du posmus Gaudeamus ir, iš svečio Arūno Dailydės, keletą "importuotų" dainų. Stovyklai vadovavo senj. Algis Karalius.

• Š. m. sausio mėn. UCLA universitetas suteikė magistro laipsnį anglų literatūroje fil. Rūtai Kulikauskienei.

URBANOJE

• Lapkričio mėn. 16 d. įvyko ASS Urbanos skyriaus metinė šventė kurios metu vyko kandidačių ir junjorų pasižadėjimai. ASD iškilmių dalį pravedė pirm. t.n. Ramunė Kviklytė. Pasižadėjimus davė Dalia Ažubalytė, Ramunė Gavelytė, ir Silvija Pikelytė. Korp! Vytis apeigas pravedė skyriaus pirm. senj. Rimas Liaugminas. Pasižadėjimus davė Jurgis Maželis ir Raimondas Račkauskas. Silvija Pikelytė tarė padėkos žodį naujųjų narių vardu. Korp! Vytis nariai įteikė naujoms narėms po gėlę ir iškilmės baigėsi sveikinimais.

Sekančią dieną akademikai dalyvavo ukrainiečių studentų ruoštoje vakarienėje. Dalyviai atnaujino šiltus santykius su ukrainiečiais ir linksmai praleido vakarą stebėdami jų šokius ir klausydami jų dainų.

• Senj. Arvydas Rimas apleido Urbanos lietuvių ratelį ir pasileido Kalifornijos link. Jo eitas pirmininko pareigas Lietuvių Studentų Sąjungoj perėmė senj. Jurgis Maželis. Linkime sėkmės naujuose pasiryžimuose.

ČIKAGOJE

• Čikagos skautai akademikai išsirinko valdybas naujai kadencijai.

ASD skyriaus naują valdybą sudaro: t.n. Dana Kriščiūnaitė — pirmininkė, t.n. Birutė Koncytė — kandidačių globėja, t.n. Danguolė Markutė — sekretorė ir spaudos atstovė ir t.n. Rūta Šošytė — iždininkė.

Korp! Vytis Chicagos skyriaus naują valdybą sudaro: senj. Rimas Karaliūnas— pirmininkas, senj. Bronius Žukauskas — pirmininko pavaduotojas ir iždininkas, senj. Algis Volodka — sekretorius ir senj. Vytautas Demereckis — junjorų tėvūnas.

• ASD skyrius lapkričio mėn. 8 d. suruošė pasivažinėjimą arkliais (hayride) po Chicagos priemiesčio Palos Hills apylinkes. Dalyvavo nemažas būrys skaučių akademikių su savo svečiais. Po pasivažinėjimo, vietos Green Acres svetainėje įvyko linksmavakaris.

• Čikagos ASS skyrius lapkričio mėn. 24 d. suruošė tradicinę metinę šventę. Šventė prasidėjo Jaunimo Centro Jėzuitų koplyčioje, kur pamaldas laikė Tėvas Kubilius, S.J. Po pamaldų visi vyko į Battan salę, 4046 So. Western Ave., iškilmingam posėdžiui. Posėdį atidarė ir jam vadovavo fil. Alg. Stepaitis.

Šventės proga į tikrąsias nares buvo pakeltos šios kandidatės: Izolda Bendoraitytė, Dalia Kramerytė, Dalia Reklytė, Regina Rimkutė, Jurgita Stanaitytė ir Dalia Šulaitytė. Pakėlimo apeigoms vadovavo skyriaus pirm. t.n. Dana Kriščiūnaitė ir kandidačių globėja t.n. Birutė Koncytė. Naujai pakeltosioms spalvas užrišo fil. Dr. Budrienė.

Į Korp! Vytis senjorus buvo pakelti šie junjorai: Gediminas Bielskus, Jurgis Gaučis, Tomas Leonas, Stasys Strasevičius ir Rimas Stropus. Pakėlimo apeigoms vadovavo skyriaus pirm. senj. R. Karaliūnas ir junjorų tėvūnas senj. Vyt. Miselis. Spalvas užrišo fil. E. Korzonas.

Į filisteres buvo pakeltos: t.n. Nijolė Jesėnaitė-Pupienė ir t.n. Genė Rimkutė-Rimkienė.

LSB Vyr. Skautininkas Eugenijus Vilkas, dalyvavęs šventės minėjime, pravedė skautininkų įžodį naujai pakeltiems paskautininkams. Į paskautininkus buvo pakelti šie skautai akademikai: Vytautas Demereckis, Saulius Grėbliūnas, Vytautas Germanas, Kęstutis Jėčius, Juozas Kregždys ir Algirdas Stepaitis.

Šventės proga ASS vadija apdovanojo garbės ženklais šiuos skautus akademikus: ordinu "Už nuopelnus" senj. Henriką Boką, senj. Antaną Paužuolį ir senj. Albertą Vengrį. "Tėvynės dukros" žymeniu fil. Militą Lemanaitę ir t.n. Daną Kriščiūnaitę, o "Tėvynės sūnaus" — fil. Viktorą Petrauską.

Gauta daug sveikinimų asmeniškai ir laiškais. Asmeniškai sveikino: fil. Dr. Budrienė, fil. E. Korzonas, fil. J. Dainauskas, LSB vyr. skaut. E. Vilkas, ASD centro valdybos pirm. L. Petrauskaitė, Korp! Vytis centro valdybos pirm. V. Demereckis, Korp! Gintaras vardu S. Tautas, Korp! Neo-Lithuania vardu A. Ignatonis, Stud. Ateitininkų Draugovės vardu J. Bogota ir kt. Laiškais sveikino Gen. Konsulas P. Daužvardis, Korp! Vytis Garbės Narys Prof. St. Kolupaila ir kt.

Po iškilmingo posėdžio sekė banketas, kurio metu paskaitą apie lietuvių skautų akademikų spaudą skaitė fil. Br. Kviklys.

• FSS skyriaus nesenai išrinkta valdyba pareigomis pasiskirstė sekančiai: V. Statkus — pirmininkas, D. Vainauskaitė — sekretorė, D. Korzonienė — iždininkė ir nariai — D. Tallat-Kelpšaitė ir dr. A. Marchertas.

• Sausio mėn. 5 d. FSS skyrius surengė jaukią popietę, kurios metu, prie kavos ir sausainių, buvo maloniai pabendrauta. Popietės metu dailininkas fil. Kęstutis Zapkus, švenčių proga sugrįžęs iš Paryžiaus, papasakojo apie savo keliones po Europą, gyvenimą Paryžiuje ir įspūdžius iš europinio meninio pasaulio.

• Gruodžio mėn. 25 d. t.n. Vida Kriščiūnaitė ištekėjo už Algirdo Keblinsko. Jaunuosius prie altoriaus lydėjo t.n. Dana Kriščiūnaitė ir dr. Kęstutis Keblys.

• ASS skyrius gruodžio mėn. 13 d. Dubysos svetainės salėje turėjo susirinkimą. Susirinkimo tikslas buvo patiekti smulkesnę informaciją apie žiemos stovyklą, kuri numatyta nuo gruodžio mėn. 28 d. iki sausio mėn. 1 d. Caberfe apylinkėje, Mich. Stovyklos vedėju pakviestas fil. V. Petrauskas. Susirinkime buvo rodoma filma apie slidinėjimą.

TRUMPAI IŠ VISUR

• Janinos Narūnės, neseniai iš spaudos išėjusį, eilėraščių rinkinį SUTEMOS maloniai apsiėmė platinti "Draugas." Tai dienoraštiniai posmai, pašvęsti a.a. prof. Kazimiero Pakšto atminimui. Išleido savo lėšomis J. Narūnė-Pakštienė. Už knygas surinkti pinigai bus įnašas profesoriaus monografijai leisti. Knygos kaina $1.50. Egzempliorių skaičius ribotas.

• New Yorko akademikai skautai Naujus Metus sutiko savo žiemos stovykloje, Garmų sodyboj, Pennsylvanijoj. Dalyvavo 40 narių.

Fil. dr. JUZEI AGLINSKIENEI, jos tėveliui mirus Lietuvoje, nuoširdžią užuojautą reiškia
Akademinis Skautų Sąjūdis

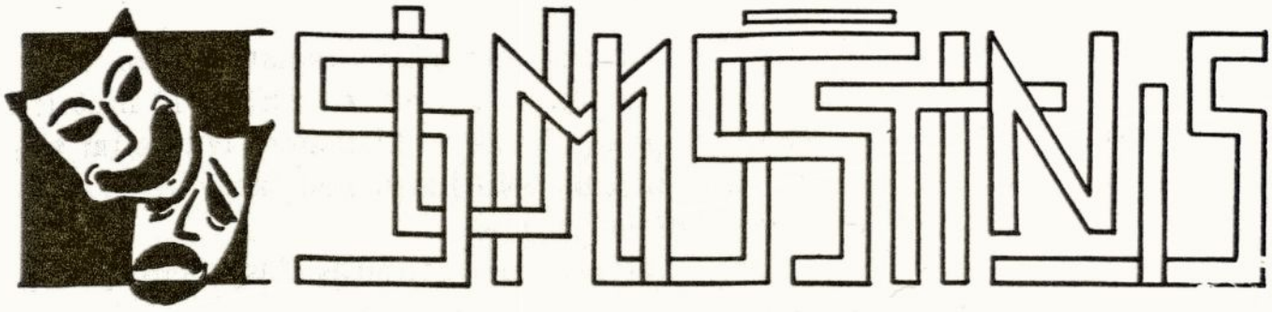

KAIP DINGO VEIKLA MŪSŲ MIESTELYJE ARBA TRYS GERI PASITEISINIMAI PRIEŠ RANKAS NUSIPLAUNANT

"Apnuoginta siela, **kaulėtom** rankom daužomės į geležinius grotus, ydant išvystumėm tą saulės spindulį, kuris atneš mums **mirtį."**

Šis sakinys gal nieko neturi bendro su sekančių eilučių kontekstu. Jis įdėtas tik skaitytojo akies patraukimui, kuris, nuobodžiai vartydamas "Mūsų Vyčio" puslapius, ieško savo fotografijos ar įdomaus skelbimo.

Labai senai rašybos lektorius mums dėstė kaip ir ką rašyti, kad, pagavus skaitytojo akį, jį imponuotumėm taip stipriai, jog jis niekaip negalėtų padėti straipsnio, jo nebaigęs. Rašeivai, žinoma, tai lengva. Man, — šiek tiek sunkiau.

Redaktoriui prašant, sutikau atskleisti gilią paslaptį, būtent: kodėl žuvo ASS veikla mūsų miestelyje? Bet, prieš tai norėčiau paaiškinti, kaip mes kovojome, kad tai neįvyktų. Viską darėme. Ar nekalbėjome tuo reikalu? Ar nesiūlėme ir teikėme planus ir sumanymus? Ar nepriėmėm rezoliucijos? Ar nekeitėm statutą? Žinoma, kad taip! Ar nediskutavom veiklą už penkių, dešimt ar penkiolikos metų? Vėl — žinoma, kad taip!

Atsakymus mums davė filosofai, sociologai, dvasininkai ir net statistikai. Ar jie visi priėjo vieningos išvados kas bus už, pavyzdžiui, penkiolikos metų? Žinoma, kad ne!

Klaustumėt, kokios išvados jie priėjo? Nesvarbu! Jos visvien skyrėsi. Kurio nuomone, pagaliau, pasitikėti? Padarėm šitaip. Per posėdį, surašę virš minėtus mokslininkus ant popieriaus lapų, užsirišom akim, arba kadabra metodu traukėm iš skrybėlės. Nudžiugom! Pirmas pasitaikė statistikas. Viską susumavus, pripažinome, kad jo tai pats konkrečiausias mokslas. Jis viena ranka remiasi grafomis, linijomis, skaičiais, datomis, laiku, kita — įsikibęs į praeities žilą barzdą.

—Statistike! O statistike! Esi amžinas kaip Nilas, išmanus kaip viską matantis Egipto sfinksas, pasakyk, o pasakyk kas bus su ASS 1979 metais?

Statistikas per daug neišsigando, lyg laukė to klausimo. Nuošaliai pasitaręs su praeitim, grįžo ir lygiu, nefonetišku balsu konstatavo:

—1979 metais ASS veiklos daugiau nebus.

Toks atsakymas, žinote, lyg šalto vandens kibiras. Išsprogdinę akis žiūrėjom netikėdami. Nejaugi? Ar taip iš tikrųjų bus?

Norėjome su juo sėsti už stalo, leistis į diskusijas, pravesti kokį simpoziumą ar net visai neformalų pašnekėsį, bet jis nesikalbėjo. Pasiėmęs praeitį už rankos apsisuko ir ėjo iš kambario. Visai desperacijos pagauti, griebėme jam už skverno ir klausėme:

—Jei nebus ASS ir ateitininkų, neo-lituanų, Santaros ir Lietuvių Studentų Sąjungos, sakyk, o sakyk, garbingas išminčiau, sakyk, maldaujam, kas mums liks 1979 metais?

—Jums liks medžiotojų ir meškeriotojų klubas, tautinių kalėdinių papuošalų mėgėjų ir dirbėjų ratelis, kėglininkų skyriai su centro valdyba Čikagoje, amatūrinio stovio golfininkų draugija ir arklių pasagų mėtytojų turnyras Clevelande. Jums liks žagarinių gurbų pynimo ir valties vairavimo kursai, jaučio gabalų kepimai, tyros veislės šunelių auginimo asociacija.

Tai pasakęs, statistikas ir praeitis greit išnyko. Akis išvertę, lyg kuolą prariję, stabu ilgą laiką stovėjome.

—Kas dabar, sakykite, daryti?

Šiek tiek atsipeikėję prapliupome visi iš karto:

—Durnystė! Negali būti! Čia tai jau per daug. Mes dirbsim, mes bruzdėsim, mes atkakliai laikysimės savo įsitikinimų ir įžodžio, prisiekto laužams liepsnojant.

Tuo tarpu, visai nekviesta, iš niekur materializavosi ateitis ir pradėjo juoktis:

—Užmirškit,... užmirškit! Kam draskotės be reikalo? Visvien dienelės suskaitytos. Jei ne dabar, tai vėliau. Likimo jums nėra. Būkit lyg žiurkės: suuoskit, kad laivas skęsta... Nušokite, perplaukite į krantą, į saugią žemę, kol dar ne per vėlu.

Kad ginčytis su ateitim negalima, visi gerai žinojome. Mentalinės telepatijos pagalba susirišę, vietoje nutarėm mesit visas veiklas kokios jos bebūtų.

Staiga, kaž kur iš užpakalio, prabilo mūsų narys socialiniams ir kultūriniams reikalams:

—Bet kaip mes taip, vadinasi, iš karto... nu, galime pranykti? Ką liaudis pasakys? Ar norit, kad skrybėlėmis užmuštų?

Tuomet prašneko ateitis:

—Maniau, kad niekuomet šio klausimo neklausit! Dalykas paprastas. Kadangi jūs puikūs vyrai, štai...

Ir pasirausęs po pilvotą užjuostę ištraukė didelį pergamento lapą, kuris buvo visų neveikliųjų "Talmudas." Be žado ėmėme skaityti:

Pypkė vis populiarėja kaip oraus filisterio simbolis.

G. Peniko nuotr.

NEVEIKLIŲJŲ TALMUDAS

Pasiteisinimų skyrius

Pasiteisinimų rūšys veiklą baigiant:

Esminiai pasiteisinimai yra skirstomi į tris kategorijas: (A) Materialistinis, (B) Intelektualinis ir (C) Domestinis.

(A) **Materialistinis pasiteisinimas** yra tas, kuris, kopiant į viršų ir tampant materializmo šalininku, kasdieniniam gyvenime, per daug nesupykdo kaimynų, mokslus kartu baigusių draugų, brolio ir departamento direktoriaus. Pastebėtina, kad virš minėti asmenys gali būti šakuojami, išskyrus departamento direktorių, dėl savaime aiškių pasekmių.

Su kuo lenktyniauti ir statuso tūrai.

Lenktyniavimo ir statuso tūrai yra sekantys: (a) nameliai ir jų vertė; (b) namelių įrengimas, baldai, kilimai, paveikslai ir t.t.; (c) namelių sklypas ir pagražinimai; (d) automašina; (e) asmeniška biblioteka; (f) likerių kabinetas ir t.t. ir t.t.

Jei virš minėtais tūrais nepralenki kaimyno, mokslo draugų ar brolio, bet ne departamento direktoriaus, **veiklą reikia tuojau mesti.**

(B) **Intelektualinis pasiteisinimas** yra tas, kuris tau, kaip mokslo laurų siekėjui, neduoda intelektualinio "stimulus" organizacijos ir draugų tarpe. Kitaip tariant, patekai į molio minkytojų broliją. Tuo atveju, patartina sušaukti mitingą ir padaryti intelektualinį kontestą tarp savęs ir organizacijos kolegų. Prie alaus užvesti sekančias žinotinas temas: (a) Etiūros civilizacija ir likimas, (b) tropinės gėlės Kilimanžaro kalnuose ir jų sėklos, (c) Vagnerio keista liga ir manieros, (d) Vazų dinastijos laikai ir Lietuvos valstybė ir t.t.

Jei kolegos bent dviejose virš minėtose temose šlubuoja, **veiklą reikia tuojau mesti,** nes su laiku, be protinės gimnastikos, smegenys gali atrofuoti.

(C) **Domestinis pasiteisinimas.** Šis pasiteisinimas yra populiariausias, nes namų šventoj taikoj randasi tūkstančiai keblumų. **Jis yra patartinas daugumai.** Pavyzdžiui: (a) negavimas vaikučių sėdėtojos, (b) šuniuko keisti simptomai, (c) uošvienės netikėtas atsilankymas savaitgaliui, (d) žmonelės kokliušas ir pasekmės, (e) sklepo užplūdimas, (f) pereitas baliukas ir jo pasekmės ir t.t. ir t.t.

Namelių šventai idilijai palaikyti, žūt būt reikia kreipti dėmesį į minėtas problemas — **veiklą reikia tuojau mesti.**

Perskaitę pirmus kelis "Talmudo" puslapius, maloniai susimąstėme.

—Stebėtina, kad patys taip nesugalvojome, — tarė valdybos sekretorius.

—Su tokiais pasiteisinimais jokių problemų mums nebus, — tariau aš.

Širdingai ateičiai padėkoję ją atleidome. Skyriaus pirmininkas įnešė rezoliuciją baigti ASS veiklą mūsų vietovėje. Ji buvo vienbalsiai priimta. Kaip buvęs to posėdžio sekretorius, dulkėtose bylose dar turiu tą protokolą. Taip baigėsi Akademinis Skautų Sąjūdis mūsų miestely. Nors jaunieji ir labai bandė, bet visvien nepajėgė sudaryti valdybą sekančiai kadencijai.

Nenusiminkite, mielieji! Girdėjau, kad tūlas "arbiter elegentiarum" neištvėrė neveikęs ir suorganizavo "Šiaurės Amerikos grybautojų ir grybų atpažinimo draugiją." Jis vakar skambino ir kvietė mane užimti užsienio reikalų skyriaus vedėjo pareigas.

Senj. VYTAUTAS DEMERECKIS

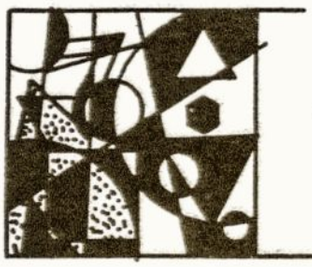

REDAKTORIAUS PUSLAPIS

MIELI MŪSŲ VYČIO SKAITYTOJAI

Išleidžiant 1963 metų 6-tą Mūsų Vyčio numerį, noriu, kaip administratorius, padėkoti ir atsisveikinti, nes tas pareigas perduosiu E. Zabarskui. Pažindamas E. Zabarską ir žinodamas jo pareigingumą, tikiu, kad su Jūsų pagalba, jis savo pareigas puikiai atliks ir Jūsų pageidavimus patenkins.

Pasitraukdamas iš administratoriaus pareigų, visiems skaitytojams už bendradarbiavimą ir parodytą uolumą dėkoju.

Ypatingą ir nuoširdžią padėką reiškiu: redaktoriui Vytautui Germanui, redakciniam kolektyvui — bendradarbiams, meniniam redaktoriui, ekspeditoriui Broniui Žukauskui, kuris neužilgo išeis tarnauti Dėdei Samui, sesėms ir broliams talkininkavusiems spaustuvėje ir nuolatiniam mūsų rėmėjui, spausdinant antrašus — sknt. Vl. Vijeikiui.

Visų tų asmenų darbštumo ir pasiaukojimo dėka MŪSŲ VYTIS augs ir klestės, o tai aš linkiu iš širdies.

Ad Meliorem!

H. Bokas.

• Nuoširdi padėka Mūsų Vytį parėmusiems: garbės prenumeratoriui — E. Vilkui ir aukotojams: V. Šliūpui, A. Raulinaičiui, V. Černiui, V. Vaisikauskui, A. Stepaičiui ir A. Alksniniui.

ATSIŲSTA PAMINĖTI

• LITUANUS Nr. 3, Lietuvių Studentų Sąjungos JAV indėlis Lietuvos bylos propagavimo darbe. Turiniu ir išvaizda tai geriausias mūsų perijodinis reprezentacinis leidinys anglų kalboje. Jo tęstinumo užtikrinimas yra visų lietuvių pareiga, o ypač tų, kurie jau šiam krašte baigė aukštuosius mokslus. Miela, kad redakcinio štabo viršūnėse randame mums labai gerai pažįstamų mūsų organizacijos narių pavardes: redaktorius — fil. dr. Tomas Remeikis, redaktoriaus padėjėjai — t.n. Laima Petrauskaitė ir fil. Adomas Mickevičius.

• AIDAI, Nr. 10, 1963 m. gruodžio mėn., mėnesinis kultūros žurnalas. Šis numeris yra gausiai iliustruotas lietuvių liaudies meno kūrinių nuotraukomis, meniškai atliktomis Algimanto Kezio, S.J. Redaguoja —Antanas Vaičiulaitis.

• SKAUTŲ AIDAS, Nr. 12, 1963 metų gruodžio mėn. Su paskutiniuoju numeriu, po visos eilės metų darbo, redaktoriaus pareigas apleidžia v.s. Č. Senkevičius. Pradedant su pirmuoju 1964 m. numeriu, redaktorystėn grįžta vienas iš pirmųjų "Skautų Aido" darbuotojų — v.s. Antanas Saulaitis.

• STUDENTŲ GAIRĖS, Nr. 40, 1963 m. lapkričio mėn. Tai pirmasis, po dviejų metų miego, šios Liet. Stud. Sąjungos CV kadencijos atgaivintas numeris, pilnas studentams aktualių informacijų. Visi jaunųjų studentų bandymai imti plunksną į ranką yra sveikintini ir verti kuo geriausių linkėjimų. Redaguoja — senj. Rimas Griškelis, administratorius — senj. A. Jokubaitis, redakcinį kolektyvą sudaro: D. Briedytė, t.n. J. Jokšaitė, t.n. A. Tamulionytė ir V. Bražys.

L.4fch.308

Viršelis: Juozo Mikelevičiaus

90. 775. 180.